

Stražarska

Kula

i Glasnik Kristove Prisutnosti

STIJENO VJEKOVA
Jer nitko ne može postaviti
drugj temelj
OTKUPNINA ZA SVE

“Stražaru, što je u pogledu noći?”

“Jutro dolazi, a i noć!” (Izaija 21:12,13)

SVEZ. XXIX
POLUMJESEČNIK
15. KOLOVOZ
A. D. 1908 – A. M. 6036
BROJ 16

SADRŽAJ

Naša Zapadna Konferencija	203
Opća Konvencija, 29. Kolovoza - Ruj. 7	204
Promijenjeno Nebo i Zemlja.	206
Prijatelj u Nevolji, Pravi Prijatelj	207
Osnova prijateljstva iz ljubavi	207
Kako se ljubav može razviti	208
„Činite dobro onima koji vas mrze	210
„Izbaviti te od svih nevolja”	211
Nema ubojice u Kraljevstvu	212
Neki koji su se zavjetovali su blagoslovljeni	213

*“Na stražu ću svoju stati, na kulu se postaviti, i motriti da vidim što će mi
on reći, i što da mu odgovorim kada budem ukoren.” (Hab. 2:1)*

Na zemlji tjeskoba naroda i smetenost, huka mora i valova(nemirni i nezadovoljni). Ljudima će srca klonuti od straha i od iščekivanja onoga što dolazi na svijet: jer će se uzdramti sile nebeske(crkvene vlasti)...kada vidite da se to događa, znajte da je blizu kraljevstvo Božje. Podignite pogled i podignite svoje glave; jer se približava vaše otkupljenje.—Luka 21:25-31

OVAJ ČASOPIS I NJEGOV SVETI ZADATAK

Ovaj časopis je jedan od glavnih faktora ili instrumenata u sistemu Biblijske Pouke, ili „Bogoslovnog Proširenja,” koje je sada bilo predstavljeno u svim djelovima civiliziranog svijeta po WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY, ovlaštenog 1881, „Za Promicanje Kršćanske Spoznaje.” On ne služi samo kao učionica gdje se Istraživači Biblije mogu sastati na studij Božanske Riječi, nego također i kao kanal komunikacije kroz kojeg se do njih može doći sa obavijestima o Kongresima Društva i o dolasku putujućih predstavnika nazvanih „Putujući starješine,” i biti osvježeni sa izvještajima o Kongresima.

Naše „Berejske Pouke” su tematska ponavljanja ili pregledi STUDIJA koje je naše Društvo izdalo, većinom ugodno uređene, i vrlo korisne svima koji bi zaslužili jedini počasni stupanj kojeg Društvo odobrava, naime, *Verbi Dei Minister* (V.D.M.), koji, kada ga se prevede na Hrvatski glasi, *Sluga Božanske Riječi*. Naše obrađivanje Međunarodnih Pouka Nedjeljne Škole je posebno za starije Istraživače Biblije i Učitelje. Neki to obilježje smatraju neophodnim.

Ovaj časopis čvrsto brani jedini pravi temelj Kršćanske nade koji je sada bio tako općenito negiran – Otkupljenje kroz dragocjenu krv „Čovjeka Krista Isusa, koji je dao sebe kao *Otkupninu* [odgovarajuću cijenu, zamjenu] za sve.” (1. Pet. 1:19; 1. Tim. 2:6) Gradeći na tom sigurnom temelju sa zlatom, srebrom i dragocjenim kamenjem (1. Kor. 3:11-15; 2. Pet. 1:5-11) Riječi Božje, njegov daljnji zadatak je da „svima rasvjetli što je zajedništvo tajne koja od početka svijeta bijaše skrivena u Bogu...da sada crkvi bude obznanjena mnogovrsna mudrost Božja...koja u drugim naraštajima nije bila obznanjena ljudskim sinovima kao što je sada obznanjena.” (Efež. 3:5-9,10)

Oslobođen je utjecaja bilo koje organizacije, sekte ili ljudskog učenja, dok nastoji sve više i više dovesti svaki svoj izričaj u što potpuniju podložnost volji Božjoj u Kristu, kako je izražena u Svetom Pismu. Prema tome časopis je slobodan objaviti odvažno sve ono što je Gospodin rekao – u skladu sa Božanskom mudroču koja nam je data da to razumijemo. Naš stav nije dogmatičan, nego uvjeren; jer mi znamo što tvrdimo, koračajući sa bezuvjetnom vjerom po sigurnim Božjim obećanjima. Povjerali smo mu pouzdanje, da bude korišten jedino u Njegovoj službi; od tud naše odluke u odnosu na ono što se može i što se možda neće pojaviti na njegovim stranicama da to mora biti u skladu s našom prosudbom onoga što je Njemu ugodno, učenjem Njegove Riječi, za izgrađivanje Njegovog naroda u milosti i spoznaji. I mi ne samo da pozivamo nego mi potičemo naše čitatelje da si dokažu sve izjave iz časopisa sa nepogrešivom Riječju na koju se stalno ukazuje, kako bi se olakšalo takvo ispitivanje.

Za nas Biblija jasno uči:

DA JE CRKVA „HRAM” ŽIVOG BOGA – njegoa „građevina,” čija gradnja traje cijelo Evandeosko doba – od kad je Krist postao Otkupitelj svijeta i „glavni kamen” ovog hrama kroz kojega će kad bude završen Božji blagoslovi doći svim narodima i oni će imati pristup Njemu. – 1 Kor.3:16, 17; Ef. 2:20-22; 1 Moj. 28:14; Gal.3:29

DA SE U MEĐUVREMENU NASTAVLJA KLESANJE, OBLIKOVANJE I POLIRANJE posvećenih vjernika u Kristovo djelo pomirenja, i kada posljednji od tog „živog kamenj”, „izabranog i dragocjenog” bude bio spreman, Veliki Graditelj će ih sve dovesti k sebi kroz prvo uskršnuće; i hram će biti ispunjen slavom i biti će mjesto sastajanja Boga i ljudi tijekom Milenija. – Otkr. 15:5-8

DA JE TEMELJ NADE ZA CRKVU I SVIJET zasnovan na činjenici da je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakoga, „otkupnina za sve” i da će on biti „istinita svjetlost, koja obasjava svakoga čovjeka i koja dolazi na svijet” u određeno vrijeme. – Hebr. 2:9; Ivan 1:9; 1 Tim. 2:5,6

DA JE NADA CRKVE da će biti poput svog Gospodina, „vidjeti ga kakav doista jest”, biti „sudionikom božanske prirode”, i imati udjela u njegovoj slavi kao sunasljednici. – 1 Ivan 3:2; Ivan 17:24; Rim.8:17; 2 Pet.1:4

DA JE SADAŠNJI ZADATAK CRKVE usavršavanje svetaca za buduće djelo službe; razvijanje u sebi svake milosti; biti Božji svjedok svijetu; i pripremiti se da budu kraljevi i svećenici u sljedećem dobu. – Ef. 4:12; Mat. 24:14; Otkr. 1:6; 20:6

DA JE NADA ZA SVIJET milenijsko kraljevstvo u kojemu će svi dobiti priliku biti blagoslovljeni sa spoznajom i svim drugim – vraćanje svega onog što je Adam izgubio, svima koji to prihvate i koji budu bili poslušni, iz ruku njihovog Otkupitelja i njegove proslavljene Crkve – dok će svi nepopravljivi biti zauvijek *uništeni*. – Djela 3:19-23; Iza. 35

NAŠA ZAPADNA KONFERENCIJA

NEDJELJA, 5. Srpnja, bio je dan kongresa u Pittsburgu. Prijepodnevi program bio je posvećen izlaganju nauka o krštenju. Poslijepodnevna služba za javnost održana je u kazalištu Alvin. Prisutno je bilo oko 1000, od kojih su oko polovica bili stranci. Velika pozornost posvećena je našoj temi, „Gdje su mrtvi?” Večernja služba u kapelici Bible House bio je sastanak za pitanja, nakon čega smo krenuli vlakom na naše putovanje prema zapadu – u pratnji desetak prijatelja do stanice.

Zaustavili smo se kod prijatelja iz Indianapolisa i imali divan sastanak s njih oko pedeset i pet od 8 do 10 ujutro. Zapazili smo ljubav prema Istini koja bi okupila gotovo cijeli razred u ponedjeljak ujutro. Nisu došli iz radoznalosti – vidjeti govornika – jer su ga vidjeli i čuli mnogo puta. Nisu došli „čuti nešto novo,” jer su već dobro upoznati s Božanskim Planom Vjekova, i znali su da će biti predstavljena samo „stara, stara priča.” Očito je privlačnost bila u ponavljanju stare poruke „ljubav božanska, sva ljubav vrhunska.”

U Little Rock, Arkansas, stigli smo rano u utorak, 7. Srpnja. Mala skupina čekala je naš dolazak u depo i srdačno nas pozdravila. Od 10.30 do 12 razgovarali smo sa šezdesetak o dragocjenim stvarima božanskog plana – posebno ohrabrujući zainteresirane. Poslijepodnevni program bio je za javnost i bio je dobro posjećen tijekom radnog dana popodne. Oko 200 do 250 vrlo inteligentnih ljudi slušalo je s očiglednim zanimanjem gotovo dva sata. Sastali smo se s nekima od dragih prijatelja u društvu do vremena vlaka, a znatan broj nas je pratio do depoa.

Do Houstona, Teksas, stigli smo u srijedu u 17:00 Svi dijelovi programa održavali su se u Public Park Theatre -dva dijela za zainteresirane i dva dijela za javnost. Na prvom je bilo oko 100, a na drugom između 500 i 600 posjetitelja. Interes je bio dobar.

U San Antonio, Texas, stigli smo sljedećeg jutra. Na depou nas je dočekala oduševljena grupa i nakon osvježnja govorili smo dosta dobroj zajednici sat i pol, a srž naše teme bila je „Ljubav je glavna stvar”, a time i konačna provjera svetačkog karaktera. Poslijepodnevni sastanak sa starješinama ekklesije trajao je dva sata, a potom smo se sat vremena obraćali prijateljima o zabludama koje dolaze na svijet i koje bi, „ako je moguće, zavele i same Izabrane.”

Večernji susret za javnost bio je u Operi i zasigurno je donio Istinu brojnoj i vrlo inteligentnoj publici. Imamo velike nade u rezultate, ali oni su, naravno, u potpunosti u Božjim rukama. Naše je da damo sve od sebe da predstavimo Istinu, ali ne i da damo sluh za slušanje.

U Dallas, Teksas, došli smo na vrijeme za subotnji jutarnji govor zainteresiranima. Zasjedanje je već

počelo sastankom svjedočanstva i izaslanstvo je čekalo naš vlak i otpratilo nas do hrama Makabejaca. Po našem dolasku zajednica od gotovo 300 ustala je i pridružila se pjevanju: „Blagoslovljena budi veza koja povezuje naša srca u kršćanskoj ljubavi.”

Poslijepodnevni program održao je putujući Brat Hoskins s izvrsnim prihvaćanjem, a večernji sastanak održan je na travnjaku brata Rusta u predgrađu. Prisustvovalo ih je oko 200. Prvih sat vremena okupilo je šest govornika po deset minuta, a potom smo oko sat i četvrt govorili o „zlom danu” i njegovim osobitim kušnjama i potrebama za milošću odozgo.

Putujući Brat Parker obratio se Konvenciji na njezinoj nedjeljnoj jutarnjoj sjednici i sasvim očito obradovao i poučio one koji su slušali.

Poslijepodnevni program bio je posebno za javnost, a tema je bila „Gdje su mrtvi?” Gledatelja je bilo oko 700, a pozornost je bila izvrsna. Naš nedjeljni večernji govor zainteresiranima već je objavljen i stigao je do mnogih od vas putem Dispatch-a, Enquirerera i drugih časopisa.

Jutarnje zasjedanje Kongresa u ponedjeljak počelo je govorom o krštenju brata Cowarda, nakon čega je uslijedio obred zarona. Poslijepodnevni program zaključio je Konvenciju, a sastojao se od kratkih obraćanja većeg broja braće, pokrivajući različite faze ljubavi. Ne možemo dati nikakve pojedinosti o terminima u ponedjeljak jer smo krenuli u šest ujutro na sljedeći termin.

U Oklahoma City, Okla., stigli smo oko pet popodne, ponedjeljak, 13. Srpnja. Naš doček je počeo čim smo izašli iz vlaka; oko 106 pozdravljajući nas srdačnim rukovanjem. Bio je to naš prvi posjet prijateljima ovih krajeva, a većinu smo prvi put upoznali i primili smo srdačan doček.

Večernja služba je bila za javnost – „Do pakla i natrag,” itd. Oko 500 slušalo je prvi put i vrlo pozorno. Prijatelji vjeruju da je stvoren povoljan dojam za istinu. Sastanak 14. održan je u kući brata Younga. Bilo je prisutno oko 125 i bilo nam je vrlo ugodno za vrijeme tri sata. Dio vremena bio je posvećen odgovaranju na pitanja, a ostatak raspravi o krštenju. U poslijepodnevnim satima jedanaest je uronjeno u baptističkoj crkvi White Temple, dok su drugi koji bi to rado učinili bili spriječeni zbog nedostatka vremena, ali će biti uronjeni kasnije prilikom posjeta putujuće braće njihovim rodnim mjestima. Otprilike 20 prijatelja pratilo nas je u vlaku za sjever, izlazeći na raznim stanicama unutar 96 km. Ali neki od dragih prijatelja vozili su se čak 104 km.

Topeka, Kansas, naša sljedeća postaja, stigla je rano, ali su nas dočekala dva draga brata, ustajući oko tri sata. Jutarnji program bio je okupljanje i sastanak

svjedočenja, u kojem smo sudjelovali, prisvajajući veći dio vremena. Poslijepodnevni govor za zainteresirane bio je na tragu Priprave za Kraljevstvo. Tema večeri bila je za javnost u The Auditoriumu. Imali smo izvrstan sluh i vjerujemo da će naše djelo uskoro imati plodove. Bilo je prisutno oko 80 posjetitelja, neki su došli i preko 160 km. Prisustvo na javnoj službi procijenjeno je na 550.

St. Joseph, Misuri, došao je sljedećeg dana u vrijeme na jutarnji skup u kapelici YMCA. Čuli smo neka topla svjedočanstva puna ljubavi o snazi istine i radosti življenja u potpunosti posvećenosti Gospodinu. Zatim smo jedan sat govorili o krštenju i njegovom simbolu, nakon čega je oko 13 kršteno u vodi, ispovijedajući svoju smrt s Kristom i svoju nadu da će živjeti s njim kroz snagu Prvog uskrsnuća.

Poslijepodnevni predmet u istoj kapelici zainteresiranima je iznio neke od dokaza da se nalazimo u tom „zlom danu,” i istaknuo neke od zaštitnih mjera koje je Gospodin osigurao tijekom ovog vremena „žetve,” i nužnost za naše prisvajanje ovih prije nego što „dođe bič koji preplavljuje” (Izaija 28:18), i prije nego što „neprijatelj navali kao potop.” – Iza. 59:18-20.

Javna sjednica bila je navečer u Operi. Očito je bilo dobro reklamirano, jer smo imali sjajnu publiku, procijenjenih na 1100, koja je pratila s velikom pozornosti. Brat Senor (u čijem smo domu bili gostoljubivo ugošćeni) i nekoliko drugih pratili su nas sljedećeg jutra na naš sljedeći sastanak.

Prijatelji iz Kansas Cityja dočekali su nas na depou, a uskoro je na Glazbenoj akademiji bio u tijeku Testimony Rally angažiran cijeli dan. Imali smo izvrsnu sezonu osvježanja s lokalnom Ekklesijom i prijateljima iz okolnih krajeva – slušajući njihova svjedočanstva o Božjoj milosti i dajući im naša.

OPĆA KONVENCIJA OD 29. KOLOVOZA DO 7. RUJNA 1908

NA OTOKU PUT-IN-BAY, JEZERU ERIE I OKO 48 KM OD TOLEDA, 16 KM OD SANDUSKYJA,
96 KM OD CLEVELANDA, 80 KM OD DETROITA

ONO ŠTO očekujemo kao najblagoslovljeniju konvenciju koju je naše Društvo ikada održalo, osigurano je kao što je gore navedeno. Dogovorili smo ekskluzivno korištenje hotela Victory, koji se nalazi oko tri km od pristaništa parobroda i do kojeg vodi linija električnih automobila. Osamljenost od svijeta i njegovih poslova će, vjerujemo, biti pogodna za naš najveći duhovni dobitak, a devet dana pružit će priliku za razuman odmor i osvježanje tijela kao i uma. Isus je rekao svojim učenicima: Skrenimo i odmorimo se neko vrijeme, pa bismo mogli slijediti njihov primjer.

Okućnica hotela je prostrana i lijepo uređena, a sama kuća izuzetna. Osim velikih salona i blagovaonica ima više od 675 velikih, prozračnih

Popodnevna služba bila je za zainteresirane, a večernja za javnost. Vjerujemo da je postignuto neko dobro i blagoslov ponesen od strane svih istine gladnih.

Joplin, Misuri, bio je naša sljedeća postaja i to vrlo ugodna. Svi su se sastanci održavali u lijepoj novoj Operi. Nakon prijepodnevnog skupa svjedočanstava uslijedilo je predavanje za zainteresirane, a popodnevno predavanje za javnost, a prije i poslije svakog predavanja pozdravljali smo prijatelje. Neki su prevalili velike udaljenosti do sastanka, i ne samo riječima, već i ozbiljnošću svojih ruku i vlažnošću svojih očiju govorili su nam o svojoj ljubavi i o blagoslovima koje je Gospodin milostivo izlio na njih kroz kanal sadašnje istine. Obaviješteni smo da je sedam „velečasnih” bilo nazočno javnom bogoslužju, koje je bilo dobro posjećeno za vrlo vruće radno popodne.

Lijepa se gomila okupila na željezničkom kolodvoru kako bi rekli posljednje zbogom, a dvojica su nas otpratila do St. Louisa. Dok je naš vlak polazio, mnoštvo je pjevalo – Slava onome čijom je ljubaznom naklonošću nebeska istina doprla do naših ušiju.

St. Louis je uredno stigao sljedećeg jutra (nedjelja, 19. Srpnja). Kolporteri su imali privilegiju biti odbor za prijem koji će dočekati naš vlak, i tamo su bili gotovo tri sata zbog nesporazuma koji će vlak dočekati. Najsrdačniji prijem imali smo i na Glavnoj skupštini za zainteresirane, kojoj smo se obraćali gotovo dva sata.

Javna služba održana je u Odeanu, od 2:20 do 4:40. Bilo je nazočno oko 1100 bez obzira na veliku vrućinu. Imali smo radosno vrijeme govoreći radosnu vijest tolikima čiji se interes očitovao njihovom velikom pažnjom. Brat koji je imao automobil brzo nas je odveo do vlaka koji je dolazio u pet popodne. Sljedećeg smo jutra stigli kući – cijeli krug smo prešli u jednoj noći više od dva tjedna.

spavaćih soba. Iskustvo pokazuje da za duhovnu okrepu trebamo biti fizički udobni, a čini se da nam je tu utjehu Gospodin ovom prilikom priskrbio.

Uprava hotela pristaje osigurati vrlo veliki šator, kapaciteta tri ili četiri tisuće, i stolice na hotelskom terenu. Tu je i veliki bazen, gdje se može simbolizirati krštenje. Jedna od glavnih značajki konvencije, očekujemo, bit će osobno druženje u kojem će prijatelji sigurno uživati.

TROŠAK UMJEREN

Cijene hotela Victory uglavnom se kreću od četiri do pet dolara po danu, ali po našem posebnom ugovoru s upravom, i uz jamstvo da su naši ljudi, iako nisu

imućni, otmjeni i profinjeni, i da vjerojatno neće ispasti niti jedan patrljak cigare ili grudvica duhana za žvakanje, naše cijene će biti sljedeće: šest osoba u sobi, 50 centi po danu; dvije osobe u sobi po 75 centi dnevno; jedna osoba u sobi, 1,50 dolara.

Obroci će biti osigurani po hotelskom planu po 40 centi, a na kućnom planu, opći stol i opća jela po 25 centi. Osim toga, bit će tu i pult za ručak na kojem će se sendviči, kolači, torte, mlijeko, kava i čaj moći kupiti po pet centi za svaki artikl. Tako će biti moguće regulirati svoju prehranu prema svom apetitu i džeparcu. Međutim, savjetujemo da nitko ne računa na manje od 1,25 USD dnevno.

IZLETI ŽELJEZNICOM

Prijatelji sa zapada i juga Toleda sigurno će najbolje učiniti ako kupe „GAR Encampment tickets” do Toleda i natrag. Western Railroad Association već je „pristala na stopu od jednog i pol centa po milji sa svih točaka rijeke Missouri”, a Southern Association će, doznajemo, „dati stopu od jednog centa”. Vjerojatno će do konvencije Središnja željeznička udruga također učiniti neke dodatne ustupke. Takve se informacije, međutim, moraju dobiti od vašeg zastupnika za prodaju željezničkih karata. Što se tiče ostalih točaka istočno od Toleda i u Kanadi svatko mora za sebe odlučiti koji će biti najekonomičniji aranžman. Kanadski prijatelji trebaju se raspitati za karte za izlet na KONVENCIJU WATCH TOWER SOCIETY'S KONVENCIJE na potvrdi Plan – ili za Detroit ili Buffalo. Kupite karte za brod zasebno. Obavezno uzmite svoj certifikat. Prijatelji iz New Yorka i Nove Engleske mogu pronaći ovu kartu jeftiniju od stope GAR-a i trebali bi se raspitati.

CIJENE IZLETA BRODOM

Imamo cijenu broda od Toleda do Put-in-Baya i povratka za 50 centi. Cijena broda u Clevelandu je 1,00 USD; brod iz Detroita naplaćuje isto povratno putovanje. Cijena Buffala do Put-in-Baya za povratno putovanje bit će samo 3,50 USD. Pitajte za karte za brodski izlet na KONVENCIJU WATCH TOWER SOCIETY'S u Put-in-Bayu.

Brod Buffalo polazi noću, a u Put-in-Bay stiže se oko podneva sljedećeg dana. Brod iz Clevelanda polazi ujutro u 8:15 i stiže u zaljev u podne. Brod Toledo polazi ujutro u 8:15, a u zaljev stiže u podne. Ali budući da će u Toledu biti gužva i kako će se većina prijatelja tamo ukrcati, unajmili smo polazak noćnog broda u 20 sati u petak i subotu navečer, 28. i 29. Kolovoza, istom tarifom; 50 centi za povratno putovanje.

PRIJAVITE SE ZA SMJEŠTAJ ŠTO PRIJE

Hotel će moći primiti 2500 ljudi; sasvim je moguće da će broj posjetitelja premašiti taj broj, a predviđeno

je da se neki smjeste u kućicama nedaleko od hotela. Međutim, oni koji žele sobe za sebe, ili gdje šest osoba istog spola radije budu u sobi zajedno, bilo bi sigurno podnijeti zahtjev unaprijed. Adresa Hotel Victory, Put-in-Bay, Ohio.

IZLETNE ZABAVE

Iako svaki pojedinac može kupiti svoju kartu jeftino kao i drugi, neki će možda poželjeti ići u društvu drugih radi druženja. Stoga će znatan broj ići iz Pittsburgha preko Clevelanda, po cijeni od 7 dolara za povratno putovanje ili 70 centi manje ako se deset ili više njih vozi na „ulaznici za zabavu.” Krenite putem PRR petak, 28. Kolovoza, u ponoć. Spavač 1,50 dolara dodatno. Ako idete, odmah obavijestite „Konvencijski odjel”.

Slične grupe krenut će iz Cincinnatija, St. Louisa, Chicaga, Detroita, Clevelanda, Buffala, New Yorka, Washingtona i Bostona. One koji se žele pridružiti bilo kojoj od ovih grupa sa zadovoljstvom ćemo dostaviti ispravne upute, koje bi vam trebale stići najmanje tjedan dana prije datuma konvencije. Prijatelji iz Chicaga obavještavaju da će 28. Kolovoza imati poseban vlak preko WABASH RAILROAD-a. Svi koji im se žele pridružiti mogu se obratiti dr. LW Jonesu, 2024 Washington Boulevard, Chicago.

PREDUVJET ZA BLAGOSLOV

Ne zaboravimo, dragi prijatelji, koliko god lijepo okruženje i povoljni bili uvjeti i zajedništvo, naš će udio u blagoslovu biti razmjerni spremnosti našeg srca da ga primi! Neka svatko tko namjerava prisustvovati pripremi svoje srce unaprijed za blagoslov; riječi apostola predstavljaju jedan od najboljih propisa za koje znamo za takvu pripremu; kaže: „Uklonimo svaku nečistoću tijela i duha, usavršujući svetost u strahu Gospodnjem.” (2. Korinćanima 7:1.) S molitvom i prošnjom neka naša molba za božanski blagoslov bude prikazana pred prijestoljem milosti, da nam Gospodin otvori nebeske ustave i izlije takav blagoslov kakav nećemo biti sposobni sadržavati – takav blagoslov koji će se preletiti s onih koji prisustvuju Konvenciji na druge drage osobe kod kuće koje nisu tako privilegirane.

Uvjet pod kojim Gospodin obećava ovo izlijevanje svoga blagoslova je da donesemo naše desetine u riznice; da ispunimo svoje zavjete Gospodinu; da nastojimo cijeniti i živjeti u skladu s našim posvećenjem, te razvijati u skladu s njim sve više i više duha našeg Učitelja – duha Ljubavi. Dođite željni prilike da utješite, okrijepite i osvježite druge, kao i sa željom da i sami budete utješeni. Tako približavajući se Gospodinu prema njegovim aranžmanima, bit ćemo sigurni da ćemo imati njegov osmijeh i njegov blagoslov.

Bili smo prisiljeni napustiti projekt dolaska u Pittsburgh na završnu nedjelju Kongresa iz dva

razloga: (1) Trošak bi bio znatan. (2) Incident zamora u takvom programu bio bi prevelik za većinu. Uvidjevši ovo, razmotrili smo je li možda Božja volja da se cijeli Kongres održi u Pittsburgu, i dopustili smo da se stvar odluči našom sposobnošću ili nesposobnošću da osiguramo odgovarajuću Kongresnu dvoranu pod zadovoljavajućim uvjetima. Rezultat je bila naša odluka u korist mirne i spokojne sezone u Put-in-Bayu za ovu godinu. Moguće je da će put za konvenciju u Pittsburgu ponovno biti otvoren neko vrijeme, ali priznajemo da pogodnosti za konvencije ovdje trenutno nisu baš povoljne.

Brat Russell očekuje da će biti na kongresu u Put-in-Bayu tijekom njegove prve nedjelje, 30. Kolovoza, i tijekom nekih od radnih dana koji slijede, vraćajući se u Pittsburgh u nedjelju, 6. Rujna.

KOLPORTERI NA KONVENCIJI

Upravo na vrijeme, vjerujemo, čuli smo od dragog prijatelja istine koji je prošle godine pomogao Konvenciji kolporterima kojima je bila potrebna pomoć. Piše:

„Jako volim plemenitu skupinu Kolportera iako nemam privilegiju biti jedan od njih. Njihovo junaštvo u napuštanju doma i zemaljske udobnosti kako bi propovijedali 'radosnu vijest' i pomogli Gospodinovima

jadnim, zasljepljenim ovcama da izađu iz Babilona, posebno me privlači. Dobro shvaćam kakva su poslastica za takve konvencije – kakav uzlet! Htio sam učiniti ove godine kao i prošle da pomognem nekima od njih, ali saznajem da se njihov broj povećao, osim što je godina bila manje uspješna pa razmjerno više može zatražiti pomoć. Što da radim bez novca na raspolaganju?

„Razmišljam o samo jednom izlazu, pa (bez razmišljanja o onima koji ga nisu prihvatili), odlučujem favorizirati one koji su položili” zavjet” objavljen u KULI od 15. Lipnja, koji sam i ja prihvatio i koji svima od srca preporučam u svim njegovim odredbama.

„Moja ponuda je dakle sljedeća: platit ću preko vašeg Odjela za kolportere POLOVICU MINIMALNIH TROŠKOVA bilo kojeg redovnog kolportera na vašem popisu koji je izradio izvještaje ili naručio knjige tijekom lipnja i srpnja i čije je financijsko stanje zahtijevalo ovu pomoć, kako bi on ili ona prisustvovali na Generalnoj konvenciji u Put-in-Bayu. Molimo vas da objavite ponudu u STRAŽARSKOJ KULI, ali ne navedite moje ime.”

Ta će sredstva biti isplaćena na Konvenciji. Kupite karte za izlet. Troškovi hotela općenito će iznositi onoliko ili više od ulaznice; ako ne, odmah pišite Kolporterskom odjelu.

PROMIJENJENO NEBO I ZEMLJA

„I: Ti si, Gospodine, u početku utemeljio zemlju, i nebesa su djela ruku tvojih. Ona će propasti, a ti ostaješ i sve će ostarjeti kao odjeća. I kao ruho ćeš ih smotati, i bit će promijenjeni.

Ali ti si isti i godine tvoje neće proći.” – Heb. 1:10-12

OVE riječi su apostolov citat iz Psalma 102:25,26. Koriste se da potvrde činjenicu da je Bog unaprijed odredio da naš Gospodin Isus bude vrlo velik – da treba biti superiorniji od svih promjena. Sasvim se slažemo s Apostolovim argumentom u našem tekstu i njegovom kontekstu. Međutim, u glavama nekih se postavlja pitanje kako se ova izjava slaže s nekim biblijskim izjavama u smislu da Zemlja ostaje zauvijek, itd.

Već smo pokazali u STUDIJAMA SVANUĆA, sv. I, i drugdje, da se riječi „nebo” i „zemlja” koriste u figurativnom i simboličnom smislu u Svetom pismu, kao i doslovno. Pokazali smo da kao simboli predstavljaju sadašnji poredak stvari, koji će nestati i ustupiti mjesto novom poretku stvari. Pokazali smo da je ovo smisao argumenta apostola Petra kada govori o svijetu koji sada postoji i sadašnjim nebesima i zemlji, koji će s velikom bukom nestati (2. Petr. 3:10), i biti istisnuti novim nebesima i novom zemljom. Kao što je već pokazano, razumijemo da je naša fizička zemlja bila osnova za „ondašnji svijet,” „sadašnji zli svijet” i „budući svijet,” i da riječ „svijet,” čak i u ovom slučaju, označava poredak stvari koji je bio, poredak

stvari koje jesu i poredak stvari koje dolaze. Simbol je detaljno iznesen govoreći o njemu kao o nebu i zemlji, jer riječ „zemlja” se koristi za predstavljanje zemaljskih sistema, društvenih i političkih, dok se riječ „nebo” koristi za predstavljanje višeg, crkvenog, duhovne stvari povezane s tim. Tako su nebo i zemlja koji su bili prije potopa propali, nestali; ne doslovno nebo niti doslovna zemlja, već simbolično ili figurativno. Onaj društveni poredak, ili zemlja, koji je prevladavao prije nego što je potop prošao, i u isto vrijeme je prošla i duhovna ili superiorna vladavina anđela koja je bila povezana s tom epohom koja je prethodila potopu. Nakon potopa uspostavljen je novi poredak stvari; društvo je reorganizirano pod novim uvjetima, ali na istoj fizičkoj zemlji, a dobivena je i nova duhovna vlada ili pravilo ili red. To je simbolično nebo i zemlja koji su organizirani nakon potopa koji će proći uz veliku buku pri drugom dolasku našega Gospodina – ne fizička zemlja niti fizičko nebo. Slično mi shvaćamo da Apostol, kada kaže „mi očekujemo novo nebo i novu zemlju,” ne ukazuje na neki drugi planet, već na ovaj isti, i da implicira novi društveni poredak stvari i novi crkveni poredak ili vlast.

S obzirom na ove stvari, osjećamo se opravdanim tumačiti riječi našeg teksta u skladu s ostalim tekstovima Svetog pisma koji se odnose na promjene razdoblja koje je prorečeno da će doći na svijet.

Stoga, dok se slažemo s Apostolovim argumentom da je naš Gospodin Isus bio Očev aktivni zastupnik u stvaranju fizičke zemlje i fizičkog neba, shvaćamo da je prava misao da s njim neće biti promjene, ali s njegovim stvaranjem, bit će promjena – ne u odnosu na materiju i oblik Zemlje, već u odnosu na njezin najviši interes, njezin društveni i vjerski poredak. Da dalje razradimo izjavu: Red koji je naš Gospodin izvorno uspostavio u svijetu bio je ispravan i pravilan – Božanski poredak. Što se tiče Zemlje, Adam je bio njezin kralj, stvoren na sliku i priliku svoga Stvoritelja i dana mu je vlast nad zvijerima poljskim, pticama nebeskim i ribama morskim. Što se tiče duhovnih nebesa, oni su priznali vrhovnost Svemogućeg i da njegova volja mora biti zakon za čovječanstvo. Ovo

prekrasno uređenje koje je izvorno uspostavio naš Gospodin dvaput je promijenjeno grijehom, sve do danas imamo ono što je poznato kao „Sadašnji zao svijet,” u kojem ni nebesa ni zemaljski ideali, propisi i uređenja nisu u skladu s izvornim, već naprotiv, sasvim su nepodobni i spremni za raspuštanje. Oni će se sklopiti i promijeniti. Potrebna im je promjena, ne zbog bilo kakve nesavršenosti u izvornom uređenju, već zato što se od njega odstupilo kroz grijeh, neposlušnost i smrtnu kaznu. Novo nebo i zemlja koje će Gospodin uspostaviti svojom milenijskom vladavinom bit će obnova izvornog. Zakon ljubavi će tada prevladati među savršenim ljudima, i ostvarit će se izravna odgovornost prema Bogu, davatelju svakog dobrog i savršenog dara, i prema Gospodinu Isusu, koji ne samo da je bio Očev premijer i zastupnik u stvaranju, nego koji će tijekom sljedećeg doba biti Očev premijer i zastupnik u vraćanju svih stvari u njihovo prvobitno stanje s dodatnim sjajem.

PRIJATELJ U POTREBI ZAISTA PRIJATELJ

– I. SAMUELOVA 20:30-42. – 23.KOLOVOZA –

Ključni tekst: – „Prijatelj voli u svako doba, a brat se rađa u nevolji.”

POVIJEST ne bilježi dirljiviju priču o ljubavi od one koja je postojala između Jonatana i Davida. Obojica su bili plemeniti karakteri, sposobni voljeti duboko, intenzivno, iako su u mnogim aspektima bili ljudi posve različitog kova. David je bio svestraniji, njegov je karakter najšire zabilježen; kaže Charles Reade:

„U svetom spisu Mojsije, Ilija i Pavao; u svjetovnoj povijesti Solon, Aleksandar, Cezar, Karlo Veliki, Napoleon i drugi nadmašili su Davida u jednoj ili drugoj kvaliteti. Ali David predstavlja veći broj različitih i upečatljivih osobina nego bilo koji od tih velikih ljudi; i zato ga nazivam najširim karakterom koji je ikada zabilježen – pastir, vojnik, dvorjanin, slavni prijatelj, bjegunac, zarobljivač, pljačkaš, general, kralj, državnik, izgnanik, svećenik, prorok, svetac, kriminalac, pokajnik, i ništa po pola. Njegov karakter je bio harfa od mnogo žica.”

Jonatan, sin kralja Šaula i nasljednik prijestolja Izraela, također je imao plemenite kvalitete. Bio je vjieran sin, koji je jedini mogao utješiti svog oca u razočarenjima. Pokazao se sposobnim ratnikom i pokazao veliku vjeru u Boga; a njegova je religiozna priroda očito bila potpuno razvijena kao i Davidova. Očito su ovi elementi poštenja, odanosti i poštovanja prema Bogu koje su ova dva čovjeka opazila jedan u drugome činili temelj velikog prijateljstva koje je tako spontano spojilo njihova srca u divnu vezu prijateljstva – ljubav. Doista, prema cijelom izvještaju, čini se da je Jonatan bio veći od te dvije velike duše, a njegova ljubav veća. Samo s ovog stajališta, budući da je ljubav glavna stvar na svijetu, Jonatan se može smatrati

jednim od najvećih karaktera na svijetu; jer je volio mnogo i protiv svojih interesa.

DUBOKO PRIJATELJSTVO ZA NJEGOVOG RIVALA

Ponekad prijateljstva nastaju na temelju uzajamnog divljenja, a često i s dozom sebičnosti u suradnji. Ali u ovom slučaju sebičnost bi djelovala protiv prijateljstva; to je, dakle, uzorak nezainteresirane ljubavi. Svaki uspjeh i čast koja je došla Davidu podigli su ga kao popularnog idola na mjesto koje je Jonatan u značajnoj mjeri zauzimao. Svako Davidovo napredovanje značilo je pripremu naroda da ga primi umjesto Jonatana kao Šaulova nasljednika. Kralj je to vidio, kao i Jonatan; ali na njih je to obrnuto utjecalo. Kralj je bio ljubomoran, ljut; Jonatan je, naprotiv, volio svog suparnika, i to od vremena njihova prvog susreta, kada je Davidu dao svoj oklop i dvorske haljine. (1. Sam 18:4.) Čitamo, „Duša Jonatanova bila je povezana s dušom Davidovom”; njihove su se naravi ispreplele, pomiješale – prekrasan opis najčišće i najiskrenije ljubavi. Alexander White kaže:

„Da sam pročitao, 'Jonatan je volio Davida kao svoju vlastitu dušu', prošao bi preko toga kao hiperbole,...ali dok sam ponovo čitao ostatak priče, zatekao sam sebe kako govorim svetom piscu, 'Gle, u svemu ovome govoriš jasno, i ne govoriš pretjerivanja.' ”

OSNOVA BRIŽNOG PRIJATELJSTVA

Prijateljska ljubav nije čudo, već proizlazi iz određenih kombinacija. Onaj koga volimo ne mora

nužno biti isti kao mi, već bi nam se više sviđao kao pandan koji posjeduje osobine kojima se divimo, ali ih ne posjedujemo tako snažno. Tama, međutim, nikada nije voljela svjetlo; svjetlo nikad ne voli tamu. Stoga za prijateljstvo -ljubav na plemenitom nivou oba prijatelja moraju imati visoke ideale, plemenite težnje, iako ih mogu imati u različitoj mjeri. Svatko bi u drugom trebao vidjeti nešto što cijeni i u što se može ugledati; iako u slučaju Svemogućeg to ne može biti istina; njegova ljubav prema nama mora biti uglavnom na liniji suosjećanja prema nama i cijenjenja naših nastojanja da postignemo njegove karakterne standarde. Možemo također biti sigurni da je u Jonatanovom slučaju strapoštvovanje prema Gospodinu imalo mnogo veze sa zaustavljanjem svakog osjećaja suparništva i poticanjem njegovog divljenja prema suparniku. Tko neće priznati da bi takvo poštovanje božanske volje i providnosti bilo pomoć svakom prijateljstvu, prepreka svakom duhu suparništva i općenito najvrjednije uzdizanje svakog kršćanskog karaktera? Koliko nam na putu zadovoljstva znači znati da je naš nebeski Otac na čelu u pogledu svih stvari svog naroda! Koliko odmora dopušta u našim vlastitim srcima! Koliko krotkosti, blagosti, dobrote i ljubavi potiče prema drugima, da shvate da su i oni, kao i mi sami, predmeti božanske skrbi, i da imamo srce tako potpuno podređeno Gospodinu da želimo da se njegova volja vrši bez obzira na naše vlastite materijalne interese ili interese drugih.

Nedvojbeno je to bila dobra osnova Jonatanove ljubavi; i nedvojbeno je to plodno tlo iz kojeg će se razviti sva ispravna ljubav među Gospodinovim narodom. Moramo ljubiti Gospodina svim svojim srcem, umom, dušom i snagom prije nego što budemo spremni ljubiti bližnjega kao sebe same i željeti mu isto bogatstvo milosti koje želimo za sebe pod Gospodinovim providnostima. Još je više potrebno imati ovu vrhunsku ljubav prema Bogu prije nego što bismo se mogli u bilo kojoj mjeri približiti stupnju ljubavi koji je Gospodin postavio pred svoje sljedbenike kao novu zapovijed, govoreći: „Novu vam zapovijed dajem, da ljubite jedni druge kao što sam ja ljubio vas.” Jonatanova ljubav bila je približna ovoj kršćanskoj ljubavi, ovoj samopožrtvovnoj ljubavi koja je toliko voljela svog bližnjega da je uživala vidjeti da taj bližnji ima Gospodnji blagoslov na sebi, iako je to značilo njegov vlastiti gubitak časti, ugleda i kraljevske moći. O, kad bi takva ljubav sve više i više prevladavala u srcima Novog stvorenja! Upravo takvima Apostol kaže: „Neka se raduje brat visokog stupnja što je ponižen, a brat niskog stupnja neka se raduje što je uzvišen” – pod Gospodinovim providnošću.

SPONA DAVIDA I JONATANA

Nije potrebno da formiramo društvo za širenje Jonatanove i Davidove veze ljubavi među nama kao

Gospodinovim narodom. Imamo ovu organizaciju koja usađuje ljubav koja je još veća. Glava, poglavar, središte ove organizacije je naš Gospodin Isus Krist, koji ne samo da nas je poticao na najviša shvaćanja i prakse ljubavi, nego je to pokazao u sebi kada je položio svoj život, ne samo za svoje prijatelje, nego također za svoje neprijatelje. „Veće ljubavi nitko nema od ove.” Ovaj najveći od svih ljubitelja, naš Gospodin Isus Krist, organizirao je udrugu zaljubljenika i članstvo u njoj učinio ovisnim o spremnosti njegovih sljedbenika da uzmu križ i slijede ga, da polože svoje živote za braću.

Samo oni koji su učinili takvo posvećenje vjernosti Kapetanu, vjernosti duhu ljubavi, vjernosti jedni drugima kao članovima Tijela Pomazanika – samo oni su primljeni u članstvo u ovom ekskluzivnom društvu, „Crkvi živog Boga, čija su imena zapisana na nebu.” I više od toga, utemeljitelj naše družbe rekao nam je da je on trs, a mi loze; i da će svaka loza u njemu koja ne donosi ovaj plod ljubavi biti oduzeta, odsječena od trsa, odvojena od članstva u ovoj blagoslovljenoj Crkvi. On nas nadalje uvjerava da će naša vjernost našem savezu s ovim pravim Trsom donijeti na nas čišćenja, obrezivanja od velikog Gospodara, kako bi on mogao u nama sve više i više razviti plodove Duha, plod Trsa – krotkost, blagost, bratoljublje, ljubav; da te milosti budu u nama i obiluju; da time Otac bude proslavljen i blagoslovljen, a mi da budemo pripremljeni, „za baštinu svetih u svjetlu.”

Dakle, vidimo da nam nije potrebna posebna organizacija, već smo već članovi takve družine, ako je tako da smo Kristovi učenici i ujedinjeni s njim kao članovi Novog stvorenja.

KAKO SE LJUBAV MOŽE RAZVITI

David, mlađi muškarac od njih dvoje, kao što smo vidjeli, po prirodi je posjedovao dubok, velikodušan karakter, sposoban za intenzivnu ljubav, ali očito je bilo potrebno vrijeme za njegov razvoj. I dok opažamo Jonatanovu ljubav prema njemu, svjetliju i intenzivniju u početku, otkrivamo da je Davidova ljubav bila razvijena, da je on uzvratio ljubav, baš kao što je Božja ljubav je prvo bila prema nama, a kasnije je naša ljubav sve više jačala prema njemu. Naša lekcija govori nam kako je Jonatan nastojao očuvati mir između kralja i Davida, ali otkrivši da njegov otac namjerava ubiti njegovog prijatelja, iskoristio je priliku da unaprijed upozori Davida da mora pobjeći, jer su stvari došle do te točke u kojoj njegov život neće biti siguran bilo gdje u blizini kralja. Ovo upozorenje dano je prethodnim dogovorom u polju udaljenom od palače. David je bio skriven iza velike stijene. Kao ispriku, Jonatan je otišao vježbati streličarstvo, a pratio ga je momak da donese strijele. Međutim, njegova prava misija bila je savjetovati Davida mora li pobjeći iz te blizine ili ne.

Njegove riječi momku, „Brzo, žurno, nemoj se zadržavati”, iako su bile prikladne za strijele, zapravo su bile namijenjene Davidu, kako bi mogao znati koliko je situacija hitna. Zatim, poslavši dječaka s oružjem u palaču, Jonatan je zaključio da mora riskirati nekoliko trenutaka sa svojim prijateljem. U to vrijeme David je shvaćao dubinu Jonatanove ljubavi, koja je bila dokazana na toliko mnogo načina i sada konačno u njegovoj spremnosti da zaštiti Davidov život, kada bi bilo u njegovom vlastitom interesu da dopusti svom ocu da se osveti Davidu. Takvu ljubav rijetko tko poznaje, osim među svecima; i nažalost, bojimo se da nema previše iskustva čak ni među njima. Međutim, kada nađemo prijatelja koji je bliži od brata, ispravno ga cijenimo još više zbog rijetkosti njegove vrste.

Na tom sastanku David se tri puta naklonio do zemlje, što je istočnjački običaj koji izražava poniznost i poštovanje. Prijatelji su se poljubili i plakali jedan s drugim, a na kraju se činilo da je David slomljenijeg srca od njih dvojice. Iako je imao povjerenja u Gospodina, napuštao je svoj dom kako bi bio prognanik – odmetnik. Ne samo da je gubio društvo svog dragog prijatelja Jonatana, nego će ga mnogi ljudi iz vlastite nacije smatrati izdajnikom, zbog kraljevog protivljenja i potrebe da postane neka vrsta razbojnika. Tada mu Jonatan reče: „Idi u miru, budući da smo se obojica zakleli u ime Gospodnje govoreći: Gospodin će biti između tebe i mene i između tvoga i moga potomstva zauvijek.” Rastali su se, prema zapisu, i nikada se više nisu sreli osim jednom, godinu ili dvije kasnije, kada je Davida progonio Saul. Zatim je Jonatan ponovno otišao svom prijatelju da ga utješi i „učvrsti mu ruku u Bogu.” – 1. Sam. 23:16.

Kratki uvid u Davidovu procjenu Jonatana i njegove ljubavi dan je u onome što se naziva „Pjesma o luku,” Davidovoj dirljivoj tužaljki zbog smrti njegova prijatelja Jonatana. On uzvikuje: „Potresen sam zbog tebe, brate moj Jonatane, bio si mi jako drag! Ljubav mi je tvoja bila čudesna, nadilazeći i ljubav žene.” (2 Sam 1:26.) Ali mi, dragi prijatelji, znamo za još divniju ljubav od ove, o kojoj ponekad pjevamo,

„Ljubavi Isusova, sva božanska,
Ispuni ovo moje željno srce.”

Ljubav rađa ljubav; i tako nam Sveto pismo govori da nismo mi prvi ljubili Boga, nego da je on prvi ljubio nas i očitovao svoju ljubav prema nama u daru svoga Sina. Dakle, Isusova ljubav je bila ta koja nas je privukla i izvukla našu ljubav kao odgovor. I iz dana u dan, kako sve više i više cijenimo visine i dubine i dužine i širine ljubavi Božje i Kristove, koja nadilazi svako ljudsko razumijevanje, to će više naša ljubav prema njima rasti i obilovati. I kako se povećava, mi sami postajemo sličniji Bogu i sukladno tome također iz nas proizlazi ljubav prema drugima koji nas ne vole;

a naša ljubav prema njima pobudit će uzvratnu ljubav nekih i dovesti ih do većeg uvažavanja ovog načela koje stoji nasuprot duhu svijeta, ljubavi prema svijetu, sebičnosti svijeta. Nastojmo onda njegovati ovu božansku osobinu. Primijetimo ne samo da Sveto pismo proglašava ljubav glavnom stvari u svijetu, već da je ona sama bit božanskog karaktera, sama bit božanskog zakona koji je ispunjen u ovoj jednoj riječi, Ljubav. Prisjetimo se dakle da se u korištenju ove kvalitete pripremamo za veličanstvene mogućnosti na koje smo pozvani, i koje milošću našega Gospodina nastojimo dobiti učvršćujući svoj poziv i izbor.

U Svetom pismu povlače se oštri kontrasti; i dok su ova ljubav Jonatana i ljubav Oca i Sina istaknute kao vrijedne oponašanja, također je prikazana druga vrsta karaktera, kao kada je naš Gospodin predstavljen u Psalmima kako govori glede Jude, „Da! Moj bliski prijatelj u koga sam se pouzdao, koji je od kruha moga jeo, na mene je petu svoju podigao.” (Psalam 41:9.) Pobrinimo se da ovaj duh ljubavi, naš duh prijateljstva, potječe iz izvora same ljubavi; jer Bog je ljubav. Imajmo na umu i apostolovu tvrdnju da postoje samo dva velika izvora: slatki izvor ne može puštati gorke vode, niti gorki izvor puštati slatke vode. (Jakovljeva 3:11.) Riješimo, dakle, u svojim srcima da svaki duh izdaje prema prijatelju, prema bratu, nije ni u kojem smislu riječi povezan s duhom ljubavi, nego u suprotnosti s njim. Upamtimo da slatki izvor, čist izvor, vrelo ljubavi, ne može poslati gorke vode mržnje, zlobe, zavisti, svađe. Moramo prepoznati takav tok zla kao da dolazi s druge strane, s drugog izvora, od neprijatelja Boga i čovjeka. Te su kvalitete stoga u Svetom pismu navedene kao djela tijela i đavla. Upamtimo, također, da radikalna promjena od stava ljubavi i prijateljstva do stava ogorčenosti i neprijateljstva nije trenutna, već postupan rad. U slučaju Jude vidimo postupno otklon, koji je u početku samo mrmljao jer su drugi imali počasti darovane od Gospodina; ipak se taj duh mrmljanja povećavao, sve dok u roku od tjedan dana nije zauzeo užitak u izdaji Prijatelja svih prijatelja, koji je čak i tada polagao život u njegovo ime. Sjetimo se da po prirodi imamo sjeme zla, sebičnosti, primljeno od Protivnika kroz naslijeđe, kroz pad; i da neprestano trebamo biti na oprezu kako bismo iskorijenili sve takve korijene zla, i trebamo neprestano uzgajati nježnu biljku ljubavi, kako bi njezin miris mogao ispuniti cijeli naš život i pripremiti nas za druženje s njime koji je ljubav i s njim koji je prijatelj iznad svih ostalih.

NAŠ KLJUČNI TEKST

Dobro je mudar čovjek rekao da prijatelj voli u svakom trenutku. Onaj tko samo voli u trenutku kada misli da će biti u vlastitu korist da voli, ne poznaje ljubav. Onaj tko voli i koji je samo brat u blagostanju,

i čija ljubav i prijateljstvo vene pod vrelinom progona i nevolja, nikada nije upoznao ljubav u njenom pravom smislu, već samo određenu vrstu sebičnosti – ljubav svijeta.

Kao što je Bog pohvalio svoju ljubav prema nama i pokazao nam to ne kroz sebičnost, već velikodušnost, uz veliku cijenu za sebe, osigurao nam je oslobođanje iz našeg zatvora i dao nam privilegije sinovstva, tako da će prava ljubav biti spremna žrtvovati se. Sudimo dakle o našoj ljubavi prema drugima, prema Gospodinu, prema braći, prema našim obiteljima, prema našim bližnjima, čak i prema našim neprijateljima, prema našoj spremnosti na žrtvu u njihovom interesu i za njihovu najveću dobrobit. Ako nađemo da ništa ne žrtvujemo u interesu Gospodinove stvari, nemojmo se zavaravati govoreći da volimo Gospodina. Ako se nađemo nespremni izdržati, žrtvovati se u interesu braće i bližnjih, nemojmo to pogrešno zvati ljubavlju. Ako se nađemo nespremni činiti dobrotu čak ni svojim neprijateljima kada su u potrebi, ne griješimo; jer Gospodin je objavio da je smjer dobrote, milosrđa i samoodricanja jedini pokazatelj srca punog ljubavi. Ako jednom uvidimo da je takva ljubav srca bitna za mjesto u Kraljevstvu, to će nas učiniti dvostruko ozbiljnima u postizanju takvog karaktera. Ako još dalje od ovoga, vidimo da nitko nikada neće dobiti vječni život u ovom dobu ili onom koje će doći, osim ako on ili ona ne posjeduju srce ljubavi, to će nam pomoći da se probudimo da shvatimo da je ljubav

doista glavna stvar, najvažnija stvar koju treba postići i njegovati ju mi sami, da, svi.

Obratite pažnju na iskrene riječi Canona Farrara: „Braćo moja, ljubav koja vidi dobrotu i ljepotu u cijeloj ljudskoj prirodi, pomaže stvaranju dobrote i ljepote u ljudskoj prirodi. Onima koji vole, čak je i obična osoba ljudska duša, koja hodi u preobražavajućoj slavi njihove naklonosti. Mislite da je osoba dosadna. Zašto? To je zato što ste dosadni. Anđeo je bio s vama, a vi to niste znali; a ja to zamišljam da bi duhu punom zlobe i samoumišljenosti anđeo jako dosadan. Svaka ljudska duša je poput špilje pune dragulja. Slučajni promatrač baci pogled u nju kroz neku pukotinu, i sve izgleda mračno, mrzovoljno i zaboravljeno. Ali neka svjetlost uđe u nju; podignite baklju na zidove; neka Božja sunčeva svjetlost padne u njega i preplavi njegova otvorena udubljenja; i gle, bljesnut će s kristalima i ametistima, a svaki će zasebni kristal zadrhtati pod dodiranjem sjaja s prijenosnim otkrićem vlastite prirode. Ako duše ne sjaje pred tobom, to je zato što im ne donosiš svjetlo da zasjaju. Odbacite svoju jadnu, tinjajuću, zapaljenu baklju uobraženosti i mržnje; podignite im svjetlo ljubavi, i gle! oni će ustati i zasjati; da, plamtit će i goriti neslućenom slavom.”

„Je li prijatelj ili neprijatelj širio ove laži?

Ne, tko osim djece ispituje na takav način?

„To je bio jedan od mojih najintimnijih neprijatelja.”

„ČINITE DOBRO ONIMA KOJI VAS MRZE”

– I. SAMUELOVA 26:17-25 – 30. KOLOVOZA –

Ključni tekst: – „Ljubite svoje neprijatelje; činite dobro onima koji vas mrže.” – Luka 6:27

David je sedam godina bio prisiljen biti izgnanik iz svog doma i nominalno ispuniti ulogu odmetnika. Kralj Šaul, mučen zlim duhovima, ponekad je bio praktički lud i bez sumnje je progonio Davida od mjesta do mjesta tijekom tih sedam godina kao relaksaciju, jer neki ljudi uživaju u lovu na divljač. U tom svjetlu sam David u Psalmu predstavlja stvar svog bijega. Davidu kao vođi okupila se velika skupina nezadovoljnih ljudi, uglavnom žrtava Šaulova progona. Njih je bilo najmanje 400 (1. Sam 22:2), a kasnije 600. (1 Sam 25:13,27) Davidovi roditelji i braća bili su među progonjenima, vjerojatno zbog Davida; također prorok Gad, i veliki svećenik Abijatar, sin velikog svećenika Abimeleka (1 Sam 22:22,23), također njegov nećak Abišaj, kasnije veliki general. (1. Sam 26:6.) Također je zabilježeno da je u četi bilo jedanaest hrabrih moćnika iz Gadova plemena (1. Ljet. 12:8-14) i dvadeset i tri Benjaminova ratnika koji su mogli odapeti svoje strijele objema rukama jednako dobro. – 1 Ljet. 12:1-7.

Profesor Wright sugerira da je u okolnostima koje su tada vladale biti odmetnik bilo pohvalno. On kaže: „Biti odmetnik u takvom trenutku nije značilo biti na strani nereda; bio je to početak opravdane revolucije. Nezadovoljni ljudi koji su se okupili oko Davida u pećini Adulam bili su pravi domoljubi tog vremena....To je vidljivo iz njegove poruke Nabal, u kojoj tvrdi da je izvršio sve dužnosti vlade u zaštiti Nabala od upada susjednih plemena; tako da danak koji je tražio nije bio više od pukog poreza uspostavljenog autoriteta.”

U tom vapnenačkom kraju ima mnogo špilja. Ona koja se naziva špilja Adulam ima nekoliko stanova i prostor za malu vojsku; nalazi se nedaleko od mjesta gdje je David susreo Golijata. Uz njegovo ime povezane su tri stavke od velikog interesa. Jedna od njih, ispričana u 1. Ljetopisa 11:15-19, daje nam malu sliku vjernosti Davidovih sljedbenika i Davidovoj vlastitoj nesebičnosti, koja bez sumnje leži u temelju ljubavi koju su gajili njegovi sljedbenici. Bilo je to u

vrijeme kada su Filistejci vršili invaziju i kada David i njegovi sljedbenici nisu mogli biti na Saulovoj strani, ali nisu htjeli biti protiv njega. Filistejski tabor ležao je između špilje i izvora fine vode u Betlehemu, Davidovom rodnom gradu. Žedan, David se je čeznutljivo sjetio finoće betlehemske vode. S odanošću prema svom vodi tri Davidova poglavara prošla su kroz redove filistejskog tabora i donijela mu malo željene vode. Kad ju je primio, Davidovo je srce bilo puno zahvalnosti Bogu za takvo uvažavanje i ljubav njegovih sljedbenika; ipak, s obzirom na cijenu koju ih je to koštalo i opasnosti koje su riskirali, osjećao se nedostojnim, te je ponudio vodu kao žrtvu zahvalnosti Gospodinu i kao izraz svojim sljedbenicima njegovog najvišeg cijenjenja njihove dobrote. O tome pjesnik kaže:

„I sva je vojska gledala i čudila se, a ona plemenita trojica,
Najmoćniji od tridesetorice, osjetiše
kako su im duše bliže kralju Davidu i Bogu.”

Druga spomenuta zanimljivost bila je odvođenje Davidovih ostarjelih roditelja iz Adulama na dugo putovanje preko stjenovitih brežuljaka i oko najudaljenijeg kraja Mrtvog mora i uz Moapske planine do sigurnog mjesta kod moapskog kralja. – 1 Sam. 22:3,4.

Treća spomenuta zanimljiva točka bila je pošteđa života kralja Šaula u ovoj pećini. – 1. Sam. 24.

DAVID ISKUŠAN – SAUL POŠTEĐEN

Današnja lekcija odnosi se na drugo pošteđenje Šaulova života od strane Davida. Kralj je izašao protiv Davida i njegove družine s velikim vojnim korpusom. Prema običajima tog dana, tabor je bio postavljen s kraljevim šatorom u sredini, kao što je naznačeno kraljevim kopljem koje je stajalo na njegovim vratima. Moguće je, međutim, da se u to vrijeme u toj zemlji nisu koristili šatori, gdje ne bi bilo opasnosti od kiše i gdje je običaj da se putnici čak umotaju u svoju gornju odjeću i legnu spavati na bilo kojem zgodnom mjestu. David je sa svojim izviđačima bio upoznat s cijelom zemljom i svime što se dogodilo; a jedan od vođa njegove družine predložio mu je smionu zavjeru za svrgavanje neprijatelja, za spašavanje zemlje od vladavine djelomično poludjelog suverena i za ispravljanje vlastitih grešaka i grešaka čete vjernih ljudi s njim. Predlagač plana, pod uvjetom da se dobije Davidov pristanak, trebao se je prikrasti u tabor kralja Šaula dok su njegovi vojnici spavali nakon umora putovanja i ubiti kralja Šaula u njegovom šatoru i tako okončati sve njihove poteškoće koje su bile usredotočene na njega. Plan je bio takav da bi ga devetsto devedeset i devet od tisuću vojnika smatralo ispravnim, ali Davidu se nije svidio.

Uzevši ispravan pogled na situaciju, David je kralja Šaula smatrao od Boga imenovanim za mjesto i

položaj koji je zauzimao, iako je ulje pomazanja došlo na njega kao Šaulova nasljednika. Ispravno je obrazložio da kada bi Gospodinovo vrijeme trebalo doći za njegov pristup prijestolju, Gospodin bi to mogao i želio učiniti na svoj način; i da bi bio grijeh s njegove strane povlađivati kraljevoj smrti po bilo kojoj osnovi. Ne samo da ne bi ubio Saula, nego ne bi dozvolio drugome da to učini, čak niti sa polovičnim prosvjedom. Naprotiv, on bi djelovao kao Šaulov zaštitnik, tako da autor smionog plana možda nema priliku za njegovo izvršenje. David je otišao s njim da izvede drugačiji projekt; naime da odnese iz tabora nešto što bi dokazalo kralju da je bio u potpunosti u Davidovim rukama, i da David u srcu nije imao želju da naudi Šaulu, već naprotiv.

U izvršenju ovog plana David je tiho, brzo pratio Abišaja u Šaulov tabor. Najprije su uzeli Šaulovo koplje ispred njegova šatora; zatim su ušavši u šator našli kraj kraljeva ležaja posudu ili bocu vode za piće, koju su uzeli. Dvojica su potom otišla na brdo nasuprot Šaulovog tabora i vikom probudila vojnike i Šaula. David je prekorio Šaulovog zapovjednika zbog njegove nepažnje što nije dobro zaštitio kralja, govoreći kako je upao u tabor i uzeo kraljevo koplje i vrč za piće, međutim, ne otkrivajući svoj identitet. Uskoro se cijeli tabor probudio, a sam kralj je bio taj koji je prepoznao Davidov glas, kao i povezane činjenice – da su njegovo koplje i lonac nestali. Te je David ponudio da se vrate preko glasnika, objašnjavajući da ih je uzeo samo da dokaže da nema zle volje prema kralju, niti da mu želi nauditi. David nije pripisao Šaulovo neprijateljstvo njegovim vlastitim zlim strastima i sebičnosti, već je vrlo pristojno sugerirao da bi, ako je od Gospodina, moglo prestati prinošenjem žrtve Gospodinu; ali ako je kralj slijedio savjete ljudi, to su sigurno bili zli ljudi, jer je učinak njihovog savjeta bio da otuđe sunarodnjaka ne samo od njegovog doma i zemlje, već i od njegovog Boga i njegove religije, tjerajući ga iz među svojim narodom do pogana. Uvjeravao je kralja da bi, ako njegova krv mora biti prolivena, više volio da njegova smrt bude u zemlji Izraelu, i da je samo to razlog zašto ne napušta rodnu zemlju. Ali rekao je da je to što ga kralj progoni kao neprijatelja, a njega i njegove suradnike smatra neprijateljima carstva, jednako smiješno kao i smatrati da je lov na jarebicu rat.

Kralj Šaul je bio dovoljno pošten da prizna da je bio u krivu, i rekao je, „Sagriješio sam. Vrati se, sine moj, Davide; jer ti više neću činiti zlo jer je moj život danas bio dragocjen u tvojim očima. Evo, izigravao sam budalu i silno sam pogriješio.”

„IZBAVI ME OD SVIH NEVOLJA”

Davidov odgovor kralju vrlo je vrijedan pažnje i pokazuje nam da je središte čovjekova karaktera i vodstvo njegova ponašanja bilo njegovo

strahopoštovanje prema Gospodinu, njegova vjera. Rekao je: „Gospodin će uzvratiti svakom čovjeku [prema] njegovoj pravednosti i njegovoj vjernosti.... Gospodin je bio taj koji te predao u moje ruke danas i ja nisam digao svoju ruku na Gospodnjeg pomazanika. I gle, kao što je tvoj život danas bio dragocjen u mojim očima, tako neka moj život bude dragocjen u očima Gospodina i neka me izbavi iz svake nevolje.” (reci 23,24.) Kako je divan ovaj izričaj! U njemu nema poziva Savlu na milost, nema izraza ovisnosti o njemu, već pozivanja Gospodinu, izraza apsolutnog povjerenja u spremnost i sposobnost Gospodina da ga izbavi. Štoviše, čini se da je David naučio lekciju koju mnogi dragi kršćani nisu naučili, iako su posjedovali obrazovanje i prednosti u Kristovoj školi u kojima David nikada nije uživao. Davidov postupak i jezik pokazuju da je razumio onaj dio Gospodnje molitve koji kaže: „Oprosti nam duge naše kao što i mi opraštamo dužnicima svojim” – smiluj nam se kao što se mi smilujemo drugima. Ovo je bit Davidove izjave: Kao što sam ja iskazao milost tebi, kralju Šaule, tako neka se Gospodin smiluje meni.

„Tada Šaul reče Davidu: Blagoslovljen budi, sine moj Davide. Učinit ćeš velika djela i sigurno ćeš pobijediti. Tako je David otišao svojim putem, a Šaul se vratio na svoje mjesto.” Ali iako je bio pozvan da se vrati, David je shvatio da su Šaulova riječ i srce nepouzdati. To je lekcija koju svi trebamo imati na umu, da je zlo srce nepouzdana stvar, iako se trenutno može činiti skrušeno, nježno i puno ljubavi. To ne bi značilo da nikada više ne bismo mogli imati povjerenja u bilo koga tko nam je učinio zlo ili naudilo nam, ili nas je povrijedio; nego to znači da iako ne vraćamo zlo za zlo, gorčinu za gorčinu, zlobu za zlobu, klevetu za klevetu, ipak bismo se trebali koristiti mudrošću i ne povjeravati se previše u ruke takvog sve dok ne primimo ne samo umirujuće riječi nego i praktične dokaze promjene srca; da je kvasac zlobe očišćen.

DRUGE POUKE ZA NOVO STVORENJE

David je izvojevao veliku pobjedu nad Golijatom; ali ova lekcija bilježi još veću pobjedu nad samim sobom. Kao tjelesan čovjek, koji nije ponovno začet od Svetoga Duha, on je zasigurno pokazao izvanrednu samokontrolu. Ne možemo reći da je njegova ljubav prema Saulu poštedjela kraljev život; radije je to bila njegova ljubav prema Gospodinu, njegovo strahopoštovanje božanskog autoriteta. Možemo vidjeti da bi ga iskušenje doista pomelo pred sobom da njegova odanost Gospodinu nije bila vrlo jaka. Prosječnom bi čovjeku osam razloga apeliralo na suprotan način da ubije svog neprijatelja. (1) Bio je to legitiman rat, kao između kralja i njegove vojske i Davida i njegove šačice. U bilo kojoj današnjoj vojsci takvo iznenađenje smatralo bi se posve opravdanim.

(2) Činilo se da je njegovo vlastito samoodržanje zahtijevalo kraljevu smrt; a takvo očuvanje svijet općenito priznaje kao prvi zakon prirode. (3) Njegova želja da pobjegne od svog života lutanja i živi tiho i mirno kao jedan od Božjeg izabranog naroda, snažno je pozivala na akciju. (4) Činjenica njegovog pomazanja za kralja i Šaulova nasljednika, te izgledi da će uskoro doći na prijestolje bili bi snažan razlog za mnoge. (5) Osveta za stvari koje je pretrpio od Šaula nesumnjivo bi se nametnula sama od sebe. (6) Njegov patriotizam – njegova ljubav prema svojoj zemlji i naciji, te njegovo uvažavanje činjenice da je Šaul brzo postajao nepodoban za kralja – bio je još jedan razlog za Šaulovu smrt. (7) Prilika za izvršenje djela koja mu je tako došla u ruke mogla se protumačiti kao božanska providnost; a zlo srce i grižnja savjesti bi tako odlučili. (8) Interesi svih njegovih sljedbenika, među njima i onih koji su riskirali svoje živote za njegovu utjehu i obranu, zahtijevali su da kralj bude ubijen; a nadalje nedvojbeno mnogi od njih ne bi bili u stanju shvatiti Davidove motive da poštedi kraljev život. Takvima bi se njegov postupak činio glupim gotovo do ludila kad bi dopustio da mu pobjegne takva prilika. Tako bi mogao otuđiti od sebe svoje suradnike u nevolji.

Zasigurno bi slabiji čovjek, ili čovjek s manje strahopoštovanja prema Gospodinu i manje vjere u njega, popustio pod pritiskom takvih poticaja. Činjenica da David nije popustio glasno svjedoči u pogledu njegovog karaktera, njegovih principa.

Kako je s nama koji smo imali napredne lekcije u Kristovoj školi, i koji imamo prednost što smo začet od Svetoga Duha, i stoga sposobnost da shvatimo dublje stvari u pogledu božanskog karaktera i volje? Bismo li bili jednako vjerni i velikodušni? Ali sigurno bi Gospodin očekivao još više od nas nego od Davida; sigurno, dakle, trebamo očekivati mnogo više od nas samih, koji smo iz „kuće sinova” i imamo mnogo prednosti u svakom pogledu u odnosu na „kuću slugu”. Nije li nas naš Otkupitelj, naš Učitelj, naš Gospodar, poučio i dao nam novu zapovijed govoreći: „Novu vam zapovijed dajem da ljubite jedni druge kao što sam ja ljubio vas”? Ponovno smo upućeni riječima našeg Ključnog teksta: „Ljubite svoje neprijatelje, činite dobro onima koji vas mrze.” Kako pokazujemo da cijenimo lekcije, upute koje smo primili? Kako svakodnevno provodimo u praksi ovaj zakon ljubavi prema Bogu – prema njegovim uputama, prema braći, prema našim neprijateljima?

NEMA UBOJICA U KRALJEVSTVU

Može se reći da takav test kakav je imao David ne može doći pred nas kao kršćane; ali ako i bi, sigurno nijedan kršćanin, nijedan svetac, ne bi bio ubojica. Odgovaramo da se ne smije zaboraviti da smo mi pod novom dispencijom pod istim zakonom, ali s višom

definicijom ili objašnjenjem; kao na primjer Učiteljeve riječi, kada je rekao: „Tko pogleda ženu da je poželi, već je učinio preljub u svom srcu;” i opet: „Tko se ljuti na brata bez razloga, izlaže se sudu.” „Tko mrzi brata svoga, ubojica je.” (Matej 5:22,28 ; 1. Ivanova 3:15.) Uzimajući ovu višu definiciju božanskog zakona i njegovog djelovanja u našim umovima, lako možemo vidjeti da se svakome od nas mogu predstaviti prilike vrlo slične ovoj koja je došla Davidu, mogućnosti uzvratiti zlo za zlo, uvreda za uvredu; mogućnosti da ubijemo našeg bližnjeg, našeg brata – da ubijemo njegov utjecaj, njegov ugled, itd.

Kako prolazimo te testove? Pobjeđujemo li sami sebe, kao David, ili nas pobjeđuje Zli? Ako je potonji put naš, time dokazujemo da nismo članovi Davidove ili voljene klase, nego uspostavljamo odnos s Protivnikom kao dionici njegovog duha, njegovog stava, i to u određenoj mjeri očitujemo u pogrešnom postupanju, ubijajući našeg brata. Čini se da naš Gospodin doista podrazumijeva da će na kraju ovog doba doći do posebnih iskušenja na njegov narod duž ovih linija. On izjavljuje da će brat predati brata na smrt, a roditelji će predati djecu; i da njegovi vjerni pod takvim uvjetima mogu postati omraženi od svih ljudi. U kojoj mjeri se slažemo s neprijateljem ili surađujemo s njim u takvim stvarima? U kojoj smo mjeri slični Davidu iz davnine, toliko puni strahopoštovanja prema Gospodinu da se ne usuđujemo dotaknuti, nautiti niti jednom od članova Pomazanika, čak ni neprijatelju koji traži naš život, koji nam nanosi štetu i koji govori svako zlo protiv nas lažno, kao Šaul protiv Davida?

Određeni dio kušnje koja dolazi pred Gospodinov narod dobro je prikazan u ovom Davidovom testu; odnosno mogućnost da pogodujemo drugome da čini zlo djelo koje mi sami ne bismo željeli učiniti. Kako bi Davidu bilo lako reći Abišaju, Nastavi činiti prema

svojoj prosudbi, ja ću se držati podalje; ali ću ti nasamo reći da vjerujem da ćeš obaviti plemenito djelo za našu naciju; a to će čak biti i u kraljevu interesu, jer on je neprijatelj čak i samom sebi i bolje bi bilo da umre. Primijetimo kako je David slijedio drugačiji put; i prosudimo da bi bilo koji drugi postupak bio nezadovoljan nebeskom Ocu i značio bi Davidov neuspjeh na testu.

Slično je i kod nas. Ne samo da mi sami ne smijemo činiti nepravdu, ne govoriti zlo, ne misliti zlo, ne činiti zlo prema prijatelju ili neprijatelju; nego mi se trebamo tako iskreno slagati s ovim postupkom da bismo, ako netko namjerava učiniti zlo u našem interesu, bili toliko u suglasju s božanskom voljom i zakonom bratske ljubavi da bismo se svom svojom snagom suprotstavili tom postupku.

Tijekom tih sedam godina kušnje David je bio kažnjavan zbog kraljevanja. Bila je to škola nevolja, progona i testiranja, u kojoj je naučio vrijedne lekcije. Mnogi od njegovih najzanimljivijih psalama pripisuju se ovoj epohi; kao na primjer, trideset četvrti i pedeset sedmi. Slično tome, Gospodinovi pomazanici ove Evangeoske Crkve sada su u pustinji discipline koju provode naši protivnici; i za nas je ovo vrijeme da naučimo vrijedne lekcije koje nas pripremaju za zauzimanje našeg kraljevskog položaja; i ovo je vrijeme u kojem naša srca mogu biti usmjerena prema Gospodinu u slavljenju i zahvaljivanju, u štovanju, kao što je bilo Davidovo. Razlika u svakom pogledu je u našu korist. Njegove su bile predodžbene i zemaljske stvari, naše su antitipske, nebeske stvari, stvarnosti neprocjenjive vrijednosti. Kakve bismo samo osobe trebali biti! Kako bismo temeljito trebali naučiti ove lekcije! Kako je velika nagrada, Kraljevstvo koje se nadamo postići! „Ako to znamo, sretni smo ako to činimo.” (Ivan 13:17).

NEKI KOJI SU SE ZAVJETOVALI SU BLAGOSLOVLJENI

MNOGA nam pisma stižu u kojima se javlja da raste broj onih koji su položili zavjet o kojem se govori u nedavnom izdanju od 15. Lipnja. Drago nam je zbog toga i vjerujemo da uz to sigurno slijedi i blagoslov. Uistinu, stiže dosta pisama koja nam govore o produbljanju duhovnog osvježenja i blagoslova kao rezultat zavjeta, približavanja Gospodinu više nego ikada – pomoć na uskom putu. Neka od ovih pisama su privatnog, povjerljivog karaktera i nisu prikladna za objavu, ali općenito govore o dubokom i raširenom djelu milosti, zbog čega se radujemo i vjerujemo da je ovo pitanje zavjeta dio Gospodinove providnosti u vezi s ovom žetvom, kojom bi on zaštitio svoj narod u odnosu na razne kušnje ovog „zlog dana” upravo pred nama. Evo ilustracije kako je stvar već dobro funkcionirala:

Jedna nas sestra obavještava da je, zatečena pod tušem, čula pjevanje himne i ušla u nešto što je izgledalo kao mjesto bogoslužja. Govornik je bio sposoban čovjek, duhovni medij, koji je prisutnima davao opise i demonstracije. Sestra se u srcu radovala što su joj se Gospodinovom milošću otvorile oči razuma pa nije bila prevarena kao oni oko nje koji su mislili da komuniciraju sa svojim preminulim dragim osobama. Željela je da ima moć dati nekima od zabludjelih do znanja da njihova komunikacija dolazi od demona, palih anđela, a ne od mrtvih. Dok je njezin um tako veselo preživao, Protivnik joj je spremao zamku. Svećenik je pogledao ravno u nju i, zaustavivši se u svom govoru, otišao do nje u stražnji dio sobe, pažljivo je gledajući, vjerojatno s ciljem da je hipnotizira. Kad se sasvim približio, sestra je povukla

pogled s njegova lica i okrenula svoje srce Gospodinu u molitvi za zaštitu. Medij se zaustavio pokraj nje i upitao može li se rukovati s njom. Sjećajući se našeg savjeta, i u skladu sa zavjetom koji je dala, da nema nikakve veze sa spiritizmom ili okultizmom, odgovorila je: „Oprostite, molim vas, mislim da je to nepotrebno.” Čovjek je zastao na trenutak i, frustriran, vratio se na podij.

Sestra uočava da bi se, da nije bilo upozorenja primljenih kroz pamflet Spiritizam (nedavno ponovljen u vezi s prijedlozima zavjeta), mogla pridružiti jednostavnom činu rukovanja s medijem i možda bi došla pod hipnotički utjecaj tom indiskrecijom. Ona također ispravno shvaća da je susrela čovjeka pod drugim okolnostima u kojima ga ne bi poznavala kao medija, uzimanje njegove ruke moglo bi biti čin nevinosti, u kojem bi je Gospodin zaštitio od zla; ali to da je svjesno pružila svoju ruku mediju značilo bi se do te mjere svjesno staviti pod njegov utjecaj, a odgovornost bi bila na njoj jer nije poslušala božansku zapovijed da ne smijemo imati nikakve veze sa zlim duhovima ili njihovim „medijima.” Dapače, smatramo da je sestra, kada se našla na takvom susretu, trebala odmah izaći van i da je, boraveći uopće u takvom društvu, bila pod odgovornošću. Smjesta je položila zavjet, shvaćajući da je već primila blagoslov i oslobođenje, čak i razmišljajući u tom smislu, te da joj je pouka bila još veća briga kakvu je zavjet podrazumijevao.

Brat kolporter nam piše da ga je nedugo nakon polaganja zavjeta, dok je ispitivao jednu gospođu na vratima, ona ga je pozvala u sobu i čim je ušao, pala je u trans. Njezine su usne govorile, ali drugačijim tonom glasa, a zli duhovi, govoreći kroz nju, koristili su oblik množine „mi” i govorili o ženi u trećem licu, govoreći: „Doveli smo je ovamo,” itd. Oni su očito željeli uvući Kolportera u neki spor s njima ili pobuditi njegovu znatiželju kako bi ih ispitivao. Ali sjetivši se svog zavjeta, nije rekao ni riječ kao odgovor. Trenutno je žena izašla iz transa; čekao je to zbog toga, da joj može objasniti da je pod utjecajem palih anđela, demona, i upozoriti je na molitvu i trud kako bi mogla biti izbavljena iz njihove moći. Dok je još razgovarao s njom, ona je opet pala u trans, a duhovi su mu, govoreći kroz nju, rekli da je potpuno u zabludi, da to nisu zli duhovi, da su to duhovi mrtvih ljudi i da je on taj tko je bio prevaren, itd. Opet nije odgovorio ni riječ, već je pričekao dok žena nije izašla iz transa, a zatim je završio razgovor s njom, zainteresirajući je za čitanje pamfleta o Spiritizmu, a potom i za SVANUĆA. Kako bi mogao biti zarobljen da nije bilo Gospodinove providnosti, ne samo da mu je donio spoznaju istine nego i da ga je doveo do točke da se zavjetuje da neće imati nikakve veze sa spiritizmom, demonizmom.

Drugi pišu da su primili veliku korist od zavjeta po liniji svoje veće suzdržanosti u odnosu na suprotni spol, i da osjećaju da je Gospodin posebno upotrijebio zavjet za njihovu pomoć po liniji opće slabosti u ljudskoj obitelji, te da je njihova veća izolacija od suprotnog spola rezultirala njihovim bližim zajedništvom s Gospodinom. Drugi nam pišu u pogledu značajke zavjeta koja se odnosi na čuvanje misli: da im je zavjet pomogao i pomaže im „da svaku misao zarobe Božjom voljom Kristu.” – 2 Kor. 10:5.

Neka se dobro djelo nastavi, draga braćo i sestre. Zavjet je, ako hoćete, pričvršćivanje bojne opreme koju nam je Gospodin dao i koju smo si već neko vrijeme dotjerivali. Možda bismo ga mogli smatrati pojasom kojim, kako kaže apostol, trebamo „opasati bokove svojih umova”, jačajući svoju volju u pogledu svih različitih obilježja našeg saveza s Gospodinom, i podvrgavajući svoja tijela. Kao što apostol opet kaže: „Nego obuzdavam svoje tijelo i dovodim ga u pokornost, da pošto sam drugima propovijedao, sâm ne budem izbačen.” – I Kor. 9:27.

Jesu li se neki skloni bojati ropstva? Podsjetimo sve takve da je ropstvo grijeha ono od kojeg smo u najvećoj opasnosti i da se zavjet mnogima pokazao kao pomoć u oslobađanju od velikog dijela ropstva grijeha u Kristovu slobodu, slobodu pravednosti. Što se tiče našeg odnosa prema Kristu, sjetimo se, kako to apostol izražava, da smo njegovi slugе, doslovno robovi. Apostol se veličao činjenicom da je na svome tijelu nosio znakove Gospodina Isusa, znake njegova ropstva, njegova potpunog posvećenja, što nije imao slobodu činiti ništa osim onoga što bi bila volja Gospodinova. Zavjet nas u nekim pogledima može označiti među Gospodinovim narodom, kao da uzimamo manje slobode od drugih u određenim crtama, ali ako je znak naše potpunije podložnosti Gospodinovoj volji, tada se doista možemo hvaliti njime.

Vjerujemo da će se broj onih koji vide mudrost i svrsishodnost zavjeta i blagoslova koje on donosi uvelike povećati. Neka svi upamte da zavjet nije nama nego Gospodinu, ali da će nam biti drago znati za one koji se zavjetuju da njihova imena mogu biti ohrabrenje drugima i također zaštita njima samima. Ako oni koji su položili zavjet i koji su nas obavijestili, ne vide svoja imena na popisima ili ako se imena pojavljuju pogrešno napisana ili s pogrešnim inicijalima, ljubazno će nas obavijestiti da se mogu napraviti ispravci, jako ćemo to cijiniti.

Članak u našem broju od 1. listopada 1907. predstavlja razloge za zaključak da će pali anđeli imati posebne moći za materijalizaciju tijekom sljedećih nekoliko godina. Tek smo nedavno saznali za njihove veće aktivnosti u tom smjeru i da su zadnjih petnaest mjeseci duhovni mediji tvrdili da će do jeseni 1908. duhovi imati punu moć materijalizacije na dnevnom

svjetlu i ći ulicama kao ljudska bića. Ne znamo hoće li se pokušati prikazati kao uskrslji ljudi, iako smo saznali za jedan takav slučaj. Naša je dužnost staviti cijelo kućanstvo vjere u domet našeg utjecaja kako bi se zaštitili od ovih lukavstava protivnika. Imamo razloga zaključiti da će s moći materijaliziranja koju demoni ponovno steknu učinak biti sličan onome kakav je bio prije nego što su obuzdani, kao što je zapisano u Postanku 6:1-5, te da se shodno tome može očekivati duh razuzdanosti među čovječanstvom. Ne treba zaboraviti izjavu našeg Gospodina da će u ovo vrijeme žetve biti „kao u dane Noine” i „kao što je bilo u dane Lotove.” Oba navedena vremena bila su vremena velike razuzdanosti. Istina je da smo tvrdili i još uvijek tvrdimo da je sličnost tih dana s ovima koje naš Gospodin naglašava položena na riječi, „i ne znaše;” ali zašto možda obje misli ne bi bile istinite? Skloni smo tome i očekivati.

Zapisano je: „Jer će anđelima svojim narediti za tebe da te čuvaju na svim putevima tvojim. Na rukama će te nositi da ne bi udario o kamen nogom svojom.” Vidjeli smo da se ovaj tekst Svetog Pisma odnosi na noge, članove Tijela Kristova koji sada žive na kraju ovog doba. Vidjeli smo kako je Gospodin osigurao ruke pomoći za upozorenje i čuvanje članova Stopala za njihovu zaštitu u ovom „zlom danu.” Vjerujemo da je Gospodinova providnost u vezi s ovim Zavjetom sastavni dio njegove opće pripreme za nošenje „stopala” u ovo vrijeme. Ako takvi uvjeti prevladaju, kao što predviđamo, oni koji se zavjetuju sigurno će biti naoružani i time u velikoj mjeri zaštićeni.

Nije naša misao probuditi nepotrebnu uzbunu, već prije skrenuti pozornost na mjere zaštite i zaštitne pripreme koje je Gospodin osigurao, u čijoj se uporabi Gospodinovi posvećeni mogu držati u savršenom miru. Naše mišljenje je da na neki način postoji zaštitni utjecaj koji okružuje ljudska bića koji ih štiti od Protivnika i njegovih pomoćnika osim u onoj mjeri u kojoj oni daju mjeru svoje volje ili pristanka. Vjerujemo da je ovaj zaštitni utjecaj višestruk u slučaju posvećenih. „Anđeo se Gospodnji utabori oko onih koji ga se boje i izbavlja ih.” Ovo gledište je podržano izjavom Sotone o Jobu – „Nisi li ga ogradio?” (Job 1:10.) Naša je misao da kao što je Gospodin protivniku dao dozvolu protiv Joba, tako će Sotona dobiti slobodu u nadolazećem času kušnje koja će doći na cijeli svijet da iskuša one koji žive na zemlji. (Otkrivenje 3:10.) U tom sukobu jedini sigurni od svake štete bit će oni koji su Gospodina, samog Svevišnjega, učinili svojim utočištem i prebivalištem; jer nikakva se šteta ne može približiti tom prebivalištu.

Kako je dakle važno da se svi Božji ljudi koje je on unaprijed upozorio približe samom Gospodinu! Prorok predstavlja materiju pod likom majke kokoši koja u vrijeme opasnosti kvoca za svoje piliće. Trče k njoj i

na sigurnom su dok ispod njezina perja promatraju opasnosti od kojih su pobjegli.

Ovo je Gospodinova slika u odnosu na vjernike: „On će te sigurno izbaviti iz zamke ptičara i od pošasti opake. On će te pokriti svojim perjem i pod njegova ćeš se krila pouzdati. Njegova će istina biti tvoj štiti i zaštita.” – Psalam 91.

Netko piše u strahu da će se Zavjet dokazati embargom na brak ometanjem udvaranja. Odgovaramo, da ako je ovo istina među Gospodinovim narodom, to bi nesumnjivo predstavljalo blagoslov, u potpunom skladu s apostolovim poticajem u I Kor. 7:7,8,25-35. Međutim, ne vidimo ništa u Zavjetu što bi spriječilo ispravno udvaranje i brak. Sigurno bi bilo manje nesretnih brakova pod djelovanjem Zavjeta. Ona mlađa braća i sestre koji žele nesretne brakove, koji žele brakove koji bi se mogli zaključiti samo pod uzbuđenjem životinjske strasti, koja im zamagljuje rasuđivanje i guši duh zdravog razuma – oni ne bi trebali položiti Zavjet. Ali upozorimo ih da ih takav stav srca drži podalje od Kraljevstva.

Liječnik i medicinska sestra izražavaju strah da bi Zavjet bio u suprotnosti s njihovim profesionalnim dužnostima. Ne vidimo kako! Jedan nas liječnik savjetuje da zavjet smatra velikim blagoslovom. Zasigurno je sigurno imati treću stranu pri liječenju osobe suprotnog spola „kada je razumno moguće.” I to je upravo ono što Zavjet izražava. Što je „razumno moguće” neka svatko odluči za sebe. Liječnik ili medicinska sestra ne bi smjeli učiniti ništa pacijentu što bi on ili ona smatrali pogrešnim ili neskromnim, tako da bi se, ako je to nužno, usluge mogle izvršiti u prisutnosti zajednice Gospodinova naroda.

PODIZANJE STANDARDA

Neki se boje da podižemo previsoke standarde koji će neke odvratiti od prihvaćanja drugih istina koje su sada dospjele. No pitamo se, možemo li imati previsoke biblijske standarde s obzirom na naporna vremena na koja nas Sveto pismo upozorava? Nismo li nesusjesno podigli sam standard koji je prorekao prorok Izaija (59:19,20), „Kad će neprijatelj navaliti poput bujice, Duh će GOSPODNJI protiv njega podignuti stijeg. I Otkupitelj će do Siona stići.”

Priznajemo da bi se mogao podignuti previsok standard, nebiblijski: na primjer, „zabrana vjenčanja” ili zahtijevanje celibata ili zahtijevanje postova ili blagdana ili svetih dana, ili propisivanje odjeće ili prehrane. Naprotiv, Zavjet koji predlažemo samo naglašava naš Savez posvećenja specijalizirajući neke od njegovih značajki prikladno za „ovaj zli dan.”

Međutim, nemojmo mi koji smo položili zavjet zauzimati bilo kakav stav „svetiji od tebe” prema onima koji ga nisu položili, niti na bilo koji način zavjet činiti testom zajedništva. Učitelju je svatko

odgovoran i svatko bi trebao vježbati svoju savjest u ovoj i u svakoj stvari. Iako vjerujemo da je duh Gospodinov podigao ovaj standard za pomoć i zaštitu svog naroda u ovom zlu danu, ne možemo dokazati činjenicu i svi članovi Tijela možda neće moći „vidjeti oči u oči” na tu temu. Ljubav je najveći i posljednji test, možemo biti sigurni.

PONOVNA IZJAVA „ZAVJETA”

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY.

Draga braćo: Mi, niže potpisani, 17 članova Razreda svetog Josipa, položili smo sljedeći „zavjet” pred Gospodinom:

„Oče naš koji jesi na nebesima, sveti se ime tvoje. Neka tvoja vladavina sve više i više ulazi u moje srce, i budi volja tvoja u mom smrtnom tijelu. Oslanjajući se na pomoć tvoje obećane milosti da mi pomogne u svakom trenutku potrebe, po Isusu Kristu, Gospodinu našem, upisujem ovaj zavjet. Svakodnevno ću se pred prijestoljem nebeske milosti sjećati općih interesa žetve, a posebno udjela koji ja sam imam privilegiju uživati u tom djelu, i dragih suradnika u Biblijskoj kući, Allegheny. Zavjetujem se da ću još pažljivije, ako je moguće, proučiti svoje misli, riječi i djela, s namjerom da budem bolje osposobljen služiti Tebi i tvom dragom stadu. Zavjetujem ti se da ću biti pripravan da se oduprem svemu što je slično spiritizmu i okultizmu, i da ću se, sjećajući se da postoje samo dva gospodara, oduprijeti tim zamkama na sve razumne načine, jer pripadaju Protivniku. Nadalje se zavjetujem da ću se, uz dolje navedene iznimke, u svakom trenutku i na svakom mjestu, nasamo ponašati prema osobama suprotnog spola točno onako kako bih to činio s njima u javnosti – u prisutnosti zajednice Gospodinovih ljudi, i koliko god je razumno moguće, izbjegavat ću biti u istoj prostoriji s bilo kojom osobom suprotnog spola sam, osim ako su vrata sobe širom otvorena – osim u slučaju braće, žene, djeca, majke i sestre, a u slučaju sestara, muža, djece, oca i brata.”

Vaš u službi Učitelja, dr. SD Senor i supruga, FR Gossin i supruga, ME Reimer i supruga, CW Orton, sestra L. Freydid, Hugo H. Reimer, Wm. Wild, Nettie M. Wild, John Freydid, gospođa HK Reimer, Dora A. Reimer, Emily V. Reimer, Alice E. Stone, Clara L. Buehler.

DRAGI BRATE RUSSELL: –

U takvoj sam situaciji od objavljivanja „Zavjeta,” predloženog u KULI od 15. Lipnja, da nisam mogao posvetiti molitvenu pažnju njegovom razmatranju, što je svetost i važnost ove stvari zahtjevala, ali sam danas odvojio vrijeme, i stoga pišem da najavim upis mog zavjeta u 13:00 sati, 1. kolovoza 1908. Izričito navodim datum, jer bi to moglo pomoći da ga jasnije

držim u mislima. Također ću zadržati kopiju Zavjeta u MANI, i SVAKODNEVNO osvježavati svoj um kada čitam tekst i komentiram za svaki dan. Molite za mene!

Drugi su mi, kao i moja vlastita unutarnja svijest, sugerirali nekoliko prigovora:

1. Osjećao sam da moje posvećenje uključuje sve te stvari, budući da sam imao vrlo jasna uvjerenja, od samog početka, o potrebi za onim što nazivate „antitipskim postom,” objašnjeno u SIONSKOJ STRAŽARSKOJ KULI, 1899, stranica 140. Ali zaključio sam da bi preuzimanje „zavjeta” značilo samo eksplicitniju izjavu u pojedinostima onoga što sam prije nastojao prakticirati, stoga ne bi moglo naštetiti, iako možda ne bi bilo što dodano. Prvi prigovor odbijen.

2d. Predloženo je da „objava imena u KULI implicira priznanje prošlih indiskrecija, sadašnjih slabosti i budućih strahova.” Ali ja sam na ovo odgovorio, kakvo pravo ima bilo koji „član Tijela” suditi drugoga na ovaj način? Rekao sam sebi: „Što ti je to? Slijedi me.” Ne bih želio da me itko tako sudi, pa ne bih ni drugoga – „svome gospodaru stoji ili pada.” Drugi prigovor odbijen.

3d. Zavjet mi se činio nešto poput zavjeta umjerenosti. Nikada nisam bio pijanica, nikada se nisam bojao da ću to postati, ali za dobrobit neke druge jadne, slabe, posrnule olupine čovječanstva, koja je možda naslijedila slabost u ovom smjeru, prije 25 godina potpisao sam ovu zakletvu u nadi da bi ga moj primjer mogao ojačati u njegovim nastojanjima da zauzme stav protiv neumjerenosti. Shvaćam moć brojeva i primjera, i stoga, ako se moj primjer može koristiti za dragog Učitelja da ohrabri čak i najmanju njegovu braću, drago mi je što mogu zauzeti ovaj stav, „s blagošću i strahom,” ne znajući koliko bi slabo moje vlastito tijelo moglo postati u iskušenju koja drugi teško podnose. Treći i posljednji prigovor odbačen.

Moli za mene, dragi brate, kao što ja činim za tebe i sav dragi Izrael Božji posvuda, da iz dana u dan postanemo jači i snažniji u njemu i u snazi njegove moći, da naša vjera raste sve više i više, da mi svi postanemo savršeni u ljubavi, „više od pobjednika po onome koji nas je ljubio i umro za nas”, našem blagoslovljenom Gospodinu i Spasitelju, Isusu Kristu, čiji smo i kojemu služimo, u čijem obličju se nadamo probuditi nakon što oluja i kušnje života budu gotove i do krvi smo odoljeli!

S puno kršćanske ljubavi prema vama i svim drugim dragim prijateljima u Biblijskoj kući, ja sam,

Vaša u njegovoj dragocjenoj službi, GW SEIBERT.

MOM VOLJENOM UJAKU:

Samo nekoliko riječi da vam izrazim svoju zahvalnost za pomoć koju ste nam pružili ukazujući nam na dodatno sredstvo za jačanje užadi ljubavi koja

vezuje žrtvu za rogove oltara – tj., „Zavjet” spominje se u KULI od 15. Lipnja. Osjećam da postoji blagoslov u tome da definitivno izrazim želje i namjere svog srca u ovim stvarima; jer iako shvaćam da Gospodin zna da je to stav mog srca od mog posvećenja prije sedam godina, ipak mislim da će ova konkretna izjava istog biti vrlo korisna; ne samo da mi jasnije pred očima drži moje privilegije i obveze, nego mi također omogućuje da bolje svjedočim za Gospodina i za njegovu slavnu stvar. Usput, hvaljen Gospodin za ovu dodatnu pomoć!

Neka se Gospodinova bogata naklonost nastavi s vama i neka vas nastavi usmjeravati u vašim ozbiljnim nastojanjima da činite i pomažete drugima da vrše njegovu blagoslovljenu volju.

S puno ljubavi i u nadi da se uskoro vidimo, ja sam kao i uvijek,

Vaša nježna nećakinja,

ALICE LAND WILLIAMSON.

NAŠ DRAGI BRATE RUSSELL:

Želimo vam spomenuti koliko se je za nas pokazao sredstvom milosti i snage (duhovne) nedavni Oleanski kongres. Što se tiče „zavjeta”: po povratku kući, moj dragi suprug i ja ponovno smo u cijelosti pročitali članak u KULI od 15. Lipnja i ponovno ga razmotrili. Bojali smo se da tome prije nismo posvetili dužnu pozornost.

Također smo ponovno pročitali KULU od 1. Listopada 1907 o „Suđenju velikog dana.” Jako smo zahvalni našem nebeskom Ocu za ovu hranu u pravo vrijeme, što ono uistinu i jest.

Otkako smo ušli u Kristovu školu svakodnevno smo pokušavali slijediti stope Učitelja, težeći prema cilju savršene ljubavi – ljubavi koja ne misli zlo. – I. Kor. 13.

Imamo potpuno povjerenje da će nam naš nebeski Otac pomoći izvršiti ovaj zavjet. Što god naš Otac želi da činimo, to je ono što zaista želimo činiti. Njegova je volja naša radost, i rado i uz molitvu polažemo ovaj zavjet.

Zahvaljujemo nebeskom Ocu što je svoju djecu stavio na oprez. Također mu zahvaljujemo na kanalu koji koristi za distribuciju ove hrane u pravo vrijeme. Neka njegovi najbogatiji blagoslovi budu tvoji. Kako ćemo hvaliti njega kada ovo noćno vrijeme grijeha i plača završi!

Vaš u kršćanskoj ljubavi i zajedništvu,

RAY VAN HYNING I SUPRUGA.

DRAGI BRATE RUSSELL:

Pozivajući se na vaš prijedlog u SIONSKOJ STRAŽARSKOJ KULI od 15. Lipnja, u vezi s predloženim „Zavjetom,” molimo da izjavimo da smo ga prihvatili. Ono izražava našem razumijevanju naš definitivni i odlučan odnos prema djelu žetve i

njegovim slugama; velika samokontrola u pogledu sadašnjih jakih zabluda koje bi „zavele da je moguće i same izabrane;” i konačno vrlo čuvan odnos prema onima suprotnog spola, u kojem trebamo izbjegavati, ako je moguće, samu pojavu zla.

Stoga Vam, dragi Pastore, jedinstveno zahvaljujemo što ste nam skrenuli pozornost na ovo kao i na mnoga druga važna pitanja.

Vaš u zajedništvu i službi,

L. JOSEPH LARSEN I ŽENA.

DRAGI BRATE RUSSELL:

Mi, dolje potpisani iz razreda Avalon koji do sada nismo položili „zavjet” spomenut u KULI od 15. Lipnja, želimo registrirati svoja imena kao da smo to učinili. Frank C. Roller, Patience M. McCauley, gđa ML Herr, gđa Margaret Wilson, gđa Laura B. Gasquoine, Geo. M. Wilson, WD Boder, gđa Mary A. Boder, gđa Margaret J. Boyd, Martha E. Dunbar, gđa Lillie A. Moore, gđa EC Whitehouse, Geo. A. Wilson, gospođa GA Wilson, gospodin i gospođa Sam'l McComb.

JOŠ MNOGI OBJAVLJUJU DA SU SE ZAVJETOVALI

FW Williamson i supruga, Clara Tomlins, Alfred WC Kuehn, gđa GW Seibert, LC Work i supruga, gđa Lydia Messner, H. Hoskins, Jr., i supruga, Emma Blumer, Katherine A. Baeuerlein, gđa Alex. Ogston, Bessie Ford, JB Alford, EA Saddler, Martha Wilson, Gerald Barry, FP Moulton, John Segergren, Bro. i s. JA Lehman, Bro. i s. Tallman, Henry Gindroz, HC Peck i supruga, gospođa H. Graham, gospođa HT Whiteworth, gospođa CJ Williams, gospođica Annie Williams, gospođa Cornelia Winton, Maggie Millar, Alex. Laidlaw, gospođa JD Wright, gospođica M. Persons, gospođa JH Gourley, Aug. Lundborg, gospodin i gospođa CA Russell, E. Detwiler, J. D'Cecca, RG Russell, TW Hill i supruga, Francis Hill, J. Walter Davis, John Stephens, Katharine Ashby, Mabel Jette, ES Weekly, Emory Williams, Nellie Severance, LJ Kihlken, GA Phillip, Warren C. Hickman, Walter Taylor, CH Booz, Joseph Levens, Mrs. Joseph Levens, John W. Jackson, Helen L. Jewell, John E. Hardie, gđa CR Zeh, gđa D. Antidel, gđa W. Hewish, CE Phillips, AW Leflar, KM Welty, Sidney Morton, OD Deifer, g. i gđa HC Minkler, GJ Redford, Virginia Noble, LF Zink, JR Brode, LG Clymer, EL Dockey, JF Shehorn, Gracie Doughty, Saml. i Mary Hammond, Cora Carmicheal, Geo. B. McCord, Joseph V. Waters, gospodin i gospođa Chas. A. Ward, gđa Jane M. McCormick, Erma E. Mason, gđa. Emma P. Mason, CW Mason, Mamie Mundy, ML McIlvaine, EP Taliaferro, Thayle Gardner, dr. WW Murray, EL Fletcher, Reginald Ward, Elizabeth

Hoskins, Ellen Hoskins, Elizabeth Gillett, T. F. Williams, gospoda DH Rodgers, G. Bolton, Sadie C. Redford, TE Banks i supruga, JR Hill, Hans Finjord, Alex. Evans i supruga, gospoda Annie Hammond, gospoda Minnie Ensley, James Marshall, Ethelinda Hendrickson, AN Pierson, Bro. i s. Gus. Smith, Isaac P. Noll, Edith S. Hanson, CC Waddle, gospodin i gospoda GW Chamberlain, Thos. P. Yates, K. Yeo, CA Hewes i supruga, CW Vord, gospoda EO De Haven, gospoda Geo. M. Hunt, gospoda BM Stephenson, gospoda CP Powley, gospoda CL Knowles, Carmel Knowles, John H. Cart, Alice Nelson, FE Riley, H. Scott, gospoda JW Burrows, Bro. i s. Aker, JA Hudspeth, gospodin i gospoda OR Wilkins, gospoda Nora B. Glass, CL i AF Crockett, gospoda S. Stokes, Mabel E. Hewes, James S. Samuda, Wm. A. Baker, GB Raymond i supruga, Anna H. Brooks, Willetta K. Bolger, gospodin i gospoda CS Brooks, Belle Goodwin, JW Morris i supruga, Beda Rahm, WP Hall, gospoda LF Achor, gospoda Catharine Rouch , KW Jackson, Leota C. Hall, Ruth Gregg, gospoda GP Bronaugh, EW Reinbolt, EW Weld, Augusta E. French, Elmer G. Berry, Edward Worcester, gospoda Catharine Roach, GC Elton, gospoda GC Elton, WA Davis i supruga, Frank French, Frank Gwillim, HA Remick, JM Campbell, JH Martin, gospoda V. Banning, Nellie Bush, Herbert C. Robb, Willard Wells i supruga, Mabel Wells, Carrie A. Dorst, Ellen J. Barnet , Dora Bailey, Margaret Hall, gospoda Richard Schulze, JW Broom, JF Davault i supruga, Emma C. Gill, RJ Kilpatrick, FW Pattison, WL Dimock, gospoda MM Harvey, Maggie Adams, WM Higbee, Erven Schlatter, F. Samuel Ganoung i supruga Wm. E. Walton, Evan T. Jones, Mattie Herbruck, Calvin Dodge i supruga, Eva L. Adams, NA Linderberg i supruga, WB Johnson, TJ Beatty i supruga, Mary A. Eldred, E. Gerber, gospoda M. Hufford, FG Hammes, Clara Phillips, GH Wright, gospoda E. Grimes, gospoda HC Bell, John J. Stacey, Sue Bivens, Frank A. Shook, gospoda Flora D. Bradley, GF Dillenbeck, Lucy J. Fleming, Edith S. Hansen, Lucinda Willey, Louise Fletcher, Carrie Beaty, Jr., Bee Beaty, Frank W. Wall, Josie House, Nannie M. Foster, Corintha K. Pendleton, Olive Pendleton, Ellen Pendleton, Clara Jackley, Adah Schath, Alice Ferguson , Geo. Moffatt, Cordia B. Rhodes, Ella J. Brown, Roxy Tyler, Agnes Wall, SM York, gospodica Belle Hancher, Helen M. Hancher,

Ruberta G. Brunig, Hattie Anna Miller, Horace C. Galloway, gospoda A. Monro, Emma Bates, sestra Baltzell, HW Strasser, Emma Bowman, gospoda A. Thomas, Lemuel R. Browne, gospoda Ianthe D. Thurston, Howard B. Hale, gospoda MM Harvey, BS Grubb, WS Dimock, dr. John L Wooding, Inez M. Merritt, HT Hixon, gđica Pearl Gilmore, dr. Lora K. Barnes, br. i s. JC Garrison, Walter McLendon, Alfred Smith, Frank Vogler, Luther Fail i supruga, gđa O. Margeson, Clarence B. Snow, Nora Peterson, gđa AW Peterson, FA Barnett, Joseph Isaac, SH Huston, Mary A West, Edith E. Mason, W. Homer Lee, supruga i sin, FB Hindman i supruga, George M. Haucher, Bro. i s. Boyeson, Harry Ehlers, Byrd McDonough, gospoda Grace Marshall, Mary Stapleton, Susan Graham, gospoda AE Morse, FL Spencer i supruga, gospoda CM Chase, gospoda Harriett Broughton, Henry McClellan, Ruby L. Hotchkiss, gđa DM MacKay, gđa C. Johnson, II Margeson i supruga, Ida M. Finney, Henry H. Brown, Margaret R. Brown, gđa Ella F. Wilson, CP Bridges, A. Shipman, Sadie E. Davidson, Mercy Davidson, James A. Davidson, Arthur Hawley, Mary Orton, Wm. B. Wright, JH Wills, Mae Gage, Wm. Evans i supruga, A. Hope Tate, Rilla Strawn, H. Manning, Phoebe Myers, Gertrude Swinney, Bettie Reynolds, Harry G. Davis, Joseph Cooch, TH Perkins, Ida M. Stewart, Ross W. Bailey, gospoda Anna Fisk , WE Housman, Rudolf Selin, Lottie Bishop, gospoda WS Lane, Mary Octavia Noe, Anna L. Bell, James Steele, Geo. A. Bail, AC Morgan, Helen M. Lemon, Nettie Thompson, EC Smith i supruga, John Johnson i supruga, Thomas Johnson i supruga, Wm. Barth, A. Olson, Sietse Koopman, De Verne E. Corbin, MW Earl i supruga, Sarah E. Rogers, WH Clark, LF Lartigue, JF Harding, GS O'Dowd, gospoda JE Culver, R. Robt. Hollister, Wm. J. Hollister, CE Schiller, Ralph Snyder, AJ Chidester, CF Bullard, Lillian A. Clingman, OE Staples i supruga, Emma Beaner, Will J. Madole, Geo. D. Laing, Abner Duffield, E. B. Stinson, HF Jordan, HC Beebe, Clark L. Sharper, gospoda Jennie M. Barber, Archie H. Frier, gospoda HT Chase, gospoda Una Snow, Hugh A. Platt , Adolphine Lass, gospoda WA Baade, gospoda VA Fuller, gospoda Margaret Foster, AF Binkley i supruga, FH Taylor, Fred i Emmy Guard, August i Amelia Krueger, Ira K. Wilson, Benj. F. i Horace E. Hollister, starješine i đakoni klase Bay City, Mich.

